

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні

Методичні вказівки

до самостійної роботи
та виконання індивідуальної навчально-дослідної роботи
для студентів спеціальності 081 «Право»,
(освітня програма «Кримінальна юстиція.
(Суд. Прокуратура. Адвокатура)»)

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри
кримінального права та
правосуддя
Протокол № 13 від 30.05.2018
року

Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні. Методичні вказівки до самостійної роботи та виконання індивідуальної навчально-дослідної роботи для студентів спеціальності 081 «Право», (освітня програма «Кримінальна юстиція. (Суд. Прокуратура. Адвокатура)» /Укл.: Н.М.Сенченко– Чернігів: ЧНТУ,– 2018. – 68с.

Укладач: Сенченко Надія Миколаївна, доцент кафедри кримінального права та правосуддя ЧНТУ, кандидат юридичних наук

Відповідальний за випуск: Головка Михайло Борисович, завідувач кафедри кримінального права та правосуддя, кандидат юридичних наук, доцент

Рецензент: Берднік Інна Володимирівна, кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінального права та правосуддя Навчально-наукового інституту права і соціальних технологій Чернігівського національного технологічного університету.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
1 Тематична структура та основний зміст програми курсу.....	12
2 Завдання для самостійної роботи.....	16
3 Тематичні плани для самостійної роботи та інформаційні джерела	17
4 Критерії оцінювання знань студентів	47
5 Питання гарантованого рівня знань, передбачених для самостійного опрацювання	48
6 Навчально дослідні завдання	52
7 Рекомендована література	55

ПЕРЕДМОВА

Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні належить до профільюючих дисциплін спеціальності 081 «Право» і є однією з підвалин формування майбутніх суддів, адвокатів, юрисконсультів, нотаріусів, прокурорів, слідчих тощо. Навчальна дисципліна передбачає: опанування певним інструментарієм науки кримінального процесуального права, пов'язаного з теорією доказів; вивчення загальних положень кримінального процесуального доказування; визначення процесуального статусу суб'єктів доказування у кримінальному провадженні; характеристику доказів та структуру процесу доказування, а також особливості доказування в окремих категоріях справ.

Підготовка кваліфікованих фахівців-правників, конкурентоспроможних на європейському та внутрішньому ринках праці, здатних до компетентної, відповідальної й ефективної діяльності за своєю спеціальністю на рівні світових стандартів неможливе без систематичної самостійної роботи.

Методичні рекомендації спрямовані на вирішення таких головних завдань: створення умов для реалізації єдиного підходу до організації самостійної роботи студентів; сприяння формуванню у студентів навичок самостійної навчальної, науково-дослідної й практичної роботи; сприяння розвитку й поглибленню професійних, наукових і практичних інтересів студентів; сприяння формуванню професійних якостей, знань, умінь і навичок майбутніх фахівців; створення умов для гармонійного творчого розвитку особистості студента.

Самостійна робота над поглибленим вивченням дисципліни «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» є невід'ємною складовою діяльності студентів. На вивчення зазначеної дисципліни відведено 120 години. Аудиторні заняття складають 120 години, у т.ч. лекцій -16 год., практичних занять -14 год. Самостійна робота складає 90 годин.

Мета викладання навчальної дисципліни «Проблеми теорії доказів у кримінальному процесі» полягає в тому, щоб сформувавши комплекс базових понять, концепцій, високий рівень професійної правосвідомості і наукового мислення майбутніх юристів, а також сучасне уявлення про теорію доказів у кримінальному процесі; висвітлення загальнонаукових проблем істини, доказів, судового пізнання, елементів доказування, предмету, меж і суб'єктів кримінального процесуального доказування; аналіз законодавчого врегулювання процесу доказування, можливих шляхів покращення слідчої і судової практики та вдосконалення чинного законодавства.

Базою для поглибленого оволодіння багатьма питаннями курсу «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» є знання таких положень теорії держави і права як: поняття права і галузі права, суть і принципи права, норми і джерела права, система права, реалізація норм права, правовідносини та підстави їх виникнення, зміни і припинення.

Успішне оволодіння курсом «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» не можливе без знань таких дисциплін, як судові та правоохоронні органи України, конституційне право України, цивільне право, оскільки в рамках цих дисциплін вивчаються такі питання, як принципи

організації правосуддя, його система і система органів виконавчої влади, форми захисту прав, зміст відповідних правовідносин і їх суб'єкти, порядок оскарження дій посадових осіб тощо.

У процесі вивчення дисципліни студенти вирішують такі основні завдання: засвоюють теоретичні положення науки кримінально-процесуального права; виробляють навички практичного застосування знань і норм кримінального процесуального права.

Основне завдання самостійної роботи студентів – сформувати вміння поглиблювати власні знання шляхом особистого пошуку і формування інтересу до творчого підходу при опрацюванні навчального матеріалу з дисципліни, а також вміння користуватися рекомендованою літературою, міжнародно-правовими нормами, аналізувати прочитане у вигляді тез, конспекту, рефератів.

Самостійна робота студентів містить у собі:

- підготовку до аудиторних занять (лекційних та практичних);
- виконання відповідних завдань з навчальної дисципліни протягом семестру;
- самостійну роботу над окремими темами навчальної дисципліни відповідно до навчально-тематичного плану;
- підготовку до практичних занять та виконання завдань, передбачених робочою програмою дисципліни;
- виконання індивідуального навчально-дослідного завдання (ІНДЗ);
- підготовку до усіх видів контрольних випробувань (залікових, підсумкових тощо);
- участь у роботі факультативів, спецсеминарів тощо;
- участь у студентських наукових і науково-практичних конференціях, семінарах тощо;
- інші види діяльності, що ініціюються та здійснюються інститутом, факультетом, кафедрою й органами студентського самоврядування.

Організацію самостійної роботи студентів здійснюють викладачі кафедри, лектор, а також самі студенти. У межах підготовки студентів до самостійної роботи над вивченням дисципліни «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» з метою формування первинних навичок самостійної роботи під час першої лекції розглядається питання „Організація самостійної роботи студентів”. Організація й контроль ходу і змісту навчальної самостійної роботи та її результатів здійснюється відповідно до графіків самостійної роботи студентів юридичного факультету.

З власної ініціативи кафедра може проводити студентські навчальні й наукові заходи (конференції, олімпіади, симпозиуми тощо).

Самостійна навчальна й навчально-дослідна робота виконується студентами під керівництвом викладача, який здійснює аудиторну роботу в цій навчальній групі. Самостійна робота студентів повинна мати такі головні ознаки:

- бути виконаною особисто студентом або студентською підгрупою (командою), де кожен її член самостійно виконує свою частину колективної роботи;
- бути закінченою розробкою, де розкриваються й аналізуються

актуальні проблеми з певної теми або її окремих аспектів;

- демонструвати достатню компетентність автора в розкритті питань, що досліджуються;
- мати навчальну, наукову або практичну спрямованість і значимість;
- містити певні елементи новизни;
- самостійна письмова робота оформляється відповідно до вимог кафедри.

Навчально-методичне забезпечення самостійної роботи студентів враховує специфіку різного роду діяльності студентів і викладачів. Усі навчально-методичні та навчальні матеріали й видання щодо дисципліни повинні містити рекомендації для самостійної роботи студентів. Так, рекомендації із самостійного вивчення або повторення навчального матеріалу містять вказівки щодо терміну, обсягу, якості засвоєння матеріалу із зазначенням навчальних, наукових та навчально-методичних видань, що використовуються з цією метою, а також питання для самоконтролю, тести, контрольні запитання і завдання, приклади оформлення самостійної письмової роботи та ІНДЗ.

Навчально-методичне забезпечення самостійної роботи з дисципліни «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» включає наступні базові нормативні акти та наукові і навчальні видання:

Закони України

1. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України, 1996, № 30, ст. 141.
2. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 №2135-ХП [Текст]// Відомості Верховної Ради України.-1992.- №22, ст.303
3. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-УІ[Текст]// Відомості Верховної Ради України.- 2012.-№-27.- ст.2824.
4. Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду: Закон України від 1 грудня 1994 року[Текст] // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 1.- ст.1
5. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 року[Текст] // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 11.- ст.50.
6. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві від 23 грудня 1994 року [Текст]// Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 11.- ст.51

Постанови Пленуму та рішення Верховного Суду України

7. Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальних справах (4-те вид, змін. і доп.). – К.: Видавничий дім —Скіф, 2009. – 536 с.
8. Про застосування законодавства, яка забезпечує право на захист у кримінальному судочинстві: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 № 8 // Вісник Верховного Суду України. – 2003. – № 6 (40). – С. 20-24.

9. Про судову практику застосування судами законодавства, яким передбачені права потерпілих від злочинів: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 2 липня 2004 №13 // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – № 8 (48). – С. 7-16.

Відомчі нормативні акти

10. Про затвердження Інструкції про порядок виконання європейських конвенцій з питань кримінального судочинства: Наказ Міністерства юстиції України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Верховного Суду України, Державної податкової адміністрації України, Державного департаменту України з питань виконання покарань №34/5/22/103/512/326/73 від 29 червня 1999 року // Міністерство внутрішніх справ України (<http://www.mvs.gov.ua>).

Збірники нормативних актів та науково-практичні коментарі

11. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.

12. Кримінально-процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / [за ред. В.М. Тертишника]. – [Вид. десяте, перероблене та доповнене] – К.: «Юридична книга», 2008. – 992 с.

13. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є. М. Блажиський, Є. П. Бурдоль та ін. ; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. – Х. : Право, 2012. – 768 с. – С. 247–308 (автор – Погорецький М.А.); С. 367–391 (автор – Шило О.Г.).

Монографії, підручники, навчальні посібники, навчально-методичні матеріали комплекси

14. Барабаш Т. Допустимість використання негативних обставин при доказуванні в кримінальному процесі // Підприємництво, господарство і право. – 2004. – № 4. – С.107-112.

15. Белкин Р.С. Собрание, исследование и оценка доказательств. – М.: Наука, 1996. – 295 с.

16. Коваленко Є.Г. Теорія доказів у кримінальному процесі України: Підручник. – К.:Юрінком Інтер, 2006. – 632 с.

17. Кримінальний процес: підручник / За заг. ред. В.В.Коваленка, Л.Д.Удалової, Д.П.Письменного. – К. : «Центр учбової літератури», 2013.–544с.

18. Кругликов А.П. Правовое положение органов и лиц, проводящих дознание в советском уголовном процессе: Учебное пособие. – Волгоград: ВСШ МВД СССР, 1986. – 43с.

19. Лобойко Л.М. Кримінально-процесуальне право: Курс лекцій: Навчальний посібник. – К.: Істина, 2005. – 456 с.

20. Михеенко М.М. Особенности процесса доказывания в отдельных стадиях уголовного производства. – Проблемы дальнейшего укрепления социалистической законности при расследовании преступлений органами внутренних дел. – К., 1988. – С. 17-21.

21. Стахівський С.М. Теорія і практика кримінально-процесуального доказування. Монографія. – К., 2005. – 275 с.
22. Тертишник В.М. Кримінальне процесуальне право України: Підручник 4-те вид., доп. і переробл. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 1120 с.
23. Хазін М.А., Бойко М.Д., Співак В.М. Зразки процесуальних документів (дівзнання та досудове слідство). – К.: Атака, 2006. – 236 с.

Статті періодичних видань

24. Александров А. Значение свойства относимости доказательств в уголовном процессе / А. Александров, С. Фролов // Уголовное право. – 2007. – №3. – С.78-82.
25. Андрусак В. Мета та завдання досудового слідства // Вісник прокуратури. – № 1(103), січень. – 2010. – С. 77-81.
26. Гасвий В. Законодавство про застосування примусових заходів медичного характеру потребує удосконалення // Вісник прокуратури. – № 2 (104), лютий. – 2010. – С. 58-64.
27. Гевко В. Проблеми визначення поняття доказів та їх процесуальних джерел // Право України. – Київ, 2005. – №10. – С. 92-95.
28. Гей Т.О. Істина як мета доказування по кримінальній справі: історико-правовий аналіз проблеми // Луганська академія внутрішніх справ МВС.- Луганськ, 2005. – Ч.1. – С.32-40.
29. Горпенюк А. Організаційно-правові питання вдосконалення досудового слідства в Україні // Вісник прокуратури. – № 2 (104), лютий. – 2010. – С. 64-69.
30. Давиденко В. Обставини, що підлягають з'ясуванню, та особливості порушення кримінальних справ // Вісник прокуратури. – № 3 (105), березень. – 2010. – С. 68-74.
31. Капліна О., Дроздов О. Обшук житла чи іншого володіння особи // Вісник прокуратури. – № 5 (107), травень. – 2010. – С. 73-80.
32. Капустинський В. А. Істина як важливий елемент розвитку судочинства // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – №11. – С. 45-48.
33. Климчук М.П. Предмет доказування як категорія кримінально-процесуального права // Українська академія внутрішніх справ України / Науковий вісник. – 2004. – №5. – С.196-204.
34. Коваленко І. Поняття і значення кримінально-процесуального доказування // Право України. – № 1. – 2010. – С. 230-236
35. Ковальов А., Сапелкін В. Відшкодування судових витрат на оплату судово-медичних досліджень та судово-медичних експертиз за рахунок особи, яка вчинила злочин // Вісник прокуратури. – № 3 (105), березень. – 2010. – С. 38-42.
36. Конюшенко Я. Поняття доказів у кримінально-процесуальному провадженні, їх зміст і класифікація // Право України. – № 3. – 2010. – С. 232-239.
37. Костін М. Реалізація у кримінальному процесі особистих і публічних інтересів // Право України. – 2007. – № 5. – С. 88-91.
38. Лідовець Т. Особливості предмета доказування про злочини, скоєні щодо безпомічних потерпілих // Підприємництво, господарство і право. – 2007.- №7. – С.133-136

39. Локк Р.Г. Субъекты доказывания и носители информации // Следователь. – 2004.– № 7 (75). – С. 30-34.
40. Лук'янчиков Б.Є. Доказування як засіб встановлення об'єктивної істини // Українська академія внутрішніх справ України / Науковий вісник. – Київ, 2006. – №6. –С.118-125.
41. Марітчак Т.М. Проблеми визначення обсягу доказів, що підлягають дослідженню//Вісник Верховного Суду України. – 2004. – №5. – С.40-45.
42. Миронов В. Правила оценки допустимости доказательств // Законность. – Москва,2006. – №5. – С.35-37.
43. Мохова А.Е. Проблема использования в доказывании результатов оперативно-розыскной деятельности // Следователь. – 2004.- №11. – С.44-52.
44. Пінчук М.Г. Деякі питання щодо визначення предмета доказування та його структури // Вісник Верховного Суду України. – 2007. – № 2. – С. 33-37.
45. Пиюк А.В. Собрание доказательств защитником – декларация или реальность? //Российская юстиция. – № 3. – 2010. – С. 32-35.
46. Поповченко О. Правове регулювання виїмки документів, що містить нотаріальну таємницю // Підприємництво, господарство і право. – 2007. – № 4. – С. 156-160.
47. Прилуцький С. Допустимість доказів: сучасність та перспективи кримінального процесу України // Право України. – Київ, 2006. – №4. – С. 85-90.
48. Ревака В. Використання спеціальних знань у діяльності органів слідства та дізнання // Вісник прокуратури. – № 3 (105), березень. – 2010. – С. 34-38.
49. Рогатинська Н. Класифікація видів предмета доказування у справах, що закриваються провадженням // Право України. – 2005. – №8. – С. 82-85.
50. Рогатинська Н. Предмет доказування при закритті кримінальної справи на підставі ст.72 КПК України// Право України. – 2005. – № 12. – С.109-112.
51. Савонюк Р. Межі доказування в досудовому слідстві // Право України. – Київ,2006. – № 6. – С. 91-94.
52. Сліпченко О.І. Предмет доказування у справах про відшкодування моральної шкоди // Вісник Верховного Суду України. – 2005. – №8. – С.38-43.
55. Смуригін О. Оцінка доказів на досудових стадіях кримінального процесу //Юридична Україна. – № 5. – 2010. – С. 105-112.
56. Стахівський С.М. Щодо поняття і суті доказів у кримінальному судочинстві //Вісник Одеського ін-ту внутрішніх справ. – 2004. – № 3. – С. 123-129.
57. Стратонов В. Співвідношення пізнання та доказування в кримінальному судочинстві // Вісник прокуратури. – № 1 (103), січень. – 2010. – С. 81-84.
58. Тимошенко Ю.П. Приводи до порушення кримінальної справи та шляхи вдосконалення їх нормативно-правової регламентації // Науковий вісник КНУВС. – 2008. –№3. – С. 36-42.
59. Тимошенко Ю.П. Сутність та зміст поняття «доказова інформація»//Науковий вісник КНУВС. – 2007. – №2. – С.114-118.
60. Удовенко Ж. Забезпечення процесу доказування на досудовому слідстві: окремі проблеми // Право України. – 2002. – № 5. – С. 56-61.
61. Фартушна О.Ю. Фіксація доказової інформації у процесі доказування // Луганська академія внутрішніх справ МВС. – Луганськ, 2005. – Ч. 1. – С.80-83.

62. Шалумов М. Собирание и оценка доказательств по уголовному делу // Законность.– Москва, 2005. – № 3. – С.2-5.
63. Шевченко В. Співвідношення понять —факту|| , —фактичних даних|| , —відомостейпро факти|| та —доказової інформації|| // Право України. – 2003. – № 2. – С. 102-105.
64. Юсупов В.В. Особливості перевірки —альбі|| у досудовому слідстві // Науковий вісник НАВСУ. – 2003. – № 2. – С. 233-245.
65. Ягодинський В.М. Відтворення обстановки і обставин події // Науковий вісник НАВСУ. – 2004. – № 3. – С. 248-255.

Адреси у глобальній комп'ютерній мережі Internet

1. Офіційне Інтернет-представництво Президента України (<http://www.president.gov.ua>).
2. Сайт Верховної Ради України (<http://www.rada.gov.ua>).
3. Верховний Суд України (<http://www.scourt.gov.ua>).
4. Вищий господарський суд України (<http://www.arbitr.gov.ua>).
5. Урядовий портал – єдиний веб-ресурс органів виконавчої влади України (<http://www.kmu.gov.ua>).
6. Міністерство внутрішніх справ України (<http://www.mvs.gov.ua>).
7. Міністерство оборони України (<http://www.mil.gov.ua>).
8. Міністерство освіти і науки України (<http://www.mon.gov.ua>).
9. Державний комітет архівів України (<http://www.sarch.kiev.ua>).
10. Державний комітет у справах охорони державного кордону України (<http://www.prv.gov.ua>).
11. Державний комітет статистики України (<http://www.ukrstsat.gov.ua>).
12. Державна податкова адміністрація України (<http://www.sta.gov.ua>).
13. Державна митна служба України (<http://www.costoms.gov.ua>).
14. Служба безпеки України (<http://www.ssu.gov.ua>).
15. Управління державної охорони України (<http://www.dso.kiev.ua>).
16. Головне управління державної служби України (<http://www.guds.gov.ua>).
17. Сайт Ради національної безпеки і оборони України (<http://www.raibow.gov.ua>).
18. Вища рада юстиції України (<http://www.vru.gov.ua>).
19. Головне державне об'єднання правової інформації та пропаганди правових знань Міністерства юстиції України (<http://www.gdo.kiev.ua>).
20. Головне управління ДАІ МВС України (<http://www.sai.mia.gov.ua>).
21. Департамент спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації Служби безпеки України (<http://www.dstszi.gov.ua>).
22. Інформаційний центр Міністерства юстиції України (<http://www.informjust.kiev.ua>).
23. Бібліотека Верховної Ради України (<http://www.rada.kiev.ua>).
24. Державна науково-технічна бібліотека України (<http://www.gntb.n-t.org>).
25. Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія» (<http://www.ukma.kiev.ua>).
26. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського (<http://www.nbu.gov.ua>).

27. Українська асоціація прокурорів (<http://www.uap.org.ua>).

28. Ресурси українського Інтернету на правову тематику (<http://www.lawukraine.com>).

Результати самостійної роботи студентів оцінюються викладачем, який веде практичні заняття з навчальної дисципліни. Форми контролю самостійної роботи обираються викладачем з таких варіантів:

- поточний контроль на основі виконання вправ та завдань під час семінарських занять;
- інтерактивний контроль самостійної роботи над теоретичним матеріалом під час семінарських занять;
- поточний контроль засвоєння знань на основі оцінки усної відповіді на питання, повідомлення під час семінарських занять;
- звіт за темою, що вивчалася самостійно;
- тестування, виконання письмової контрольної роботи.

Результати самостійної роботи студентів можуть бути опубліковані в спеціалізованих студентських наукових виданнях, апробовані на науково-практичних студентських конференціях.

2. ОПИС ТА СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Денна форма навчання

Назва дисципліни	Кримінальне процесуальне право
Галузь знань	08 «Право»
Спеціальність	081 «Право»
Освітній ступінь	магістр
Спеціалізація	Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура)
Курс, № груп	I, група МКПРп-171, ЗМКПРп-171
семестр	2
Всього годин	240
Аудиторні години	42 години
Лекції	22 години
Семінари	20 годин
Самостійна робота	198 години
Вид контролю	іспит

3.ТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА ТА ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ПРОГРАМИ КУРСУ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. *Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному процесуальному праві*

Тема 1. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні.

Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального провадження. Існуючі теорії доказів у кримінальному процесі: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів. Значення теорії доказів та використання в практичній діяльності органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді і суду. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права. Урахування правозастосовчої практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування. Науково-технічний прогрес та практика в теорії доказів і доказуванні в кримінальному провадженні. Місце теорії доказів в системі наукових знань.

Тема 2. Процес пізнання і доказування.

Конституційні та гносеологічні основи теорії доказування. Кримінальне процесуальне доказування - специфічна форма пізнання дійсності. Поняття і зміст процесу пізнання. Пізнавальний та обґрунтований аспекти кримінального процесуального доказування. Значення методології за для дослідження доказів та доказування. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання у створенні теорії доказування в кримінальному процесі. Особливості та методи пізнання у кримінальному провадженні. Теорія пізнання як основа теорії доказування у кримінальному провадженні. Співвідношення кримінально - процесуального пізнання і доказування. Кримінально-процесуальна форма: поняття та зміст. Кримінально-процесуальна форма доказування.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. *Загальні положення кримінального процесуального доказування*

Тема 3. Кримінальне процесуальне доказування

Поняття, сутність доказування у кримінальному провадженні. Процесуальні гарантії в доказуванні. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування. Принципи доказування. Значення доказування у кримінальному провадженні. Встановлення істини - мета доказування у кримінальному провадженні. Поняття і зміст істини у кримінальному провадженні. Абсолютна і відносна

істина у кримінальному процесі. Моральний зміст норм, які регулюють доказування, та етика доказування. Доктринальні моделі вдосконалення кримінального процесуального доказування.

Тема 4. Предмет і межі доказування.

Предмет доказування (обставини, що підлягають доказуванню). Рівні доказування. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний, безпосередній). Головний факт. Доказові і проміжні факти. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти).

Поняття меж доказування. Межі доказування та вчення про достатність доказів. Співвідношення предмета і меж доказування. Процесуальні гарантії в доказуванні. Можливі причини недодержання процесуальної форми і шляхи усунення недоліків. Наслідки порушення процесуальної форми.

Тема 5. Суб'єкти кримінального процесуального доказування.

Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні. Класифікація суб'єктів. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання. Слідчий та прокурор як суб'єкти доказування. Слідча етика і її роль у доказуванні. Роль оперативно-розшукової діяльності в процесі доказування. Дотримання процесуальної форми суб'єктами процесу доказування при провадженні у кримінальних справах. Роль суду у доказуванні в кримінальних справах. Сутність активної та ініціативної діяльності суду у кримінальному провадженні. Підозрюваний і обвинувачений, як суб'єкти доказування. Захисник як суб'єкт доказування. Законний представник неповнолітнього обвинуваченого як суб'єкт процесуального доказування. Потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники як суб'єкти доказування.

Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду у кримінальному провадженні. Доктрина «сприяння захисту» (*favordefensionis*) та процес доказування. Сутність поняття «асиметрія доказування».

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. Докази та структура процесу доказування у кримінальному провадженні

Тема 6. Проблеми використання доказів та їх процесуальних джерел у кримінальному провадженні.

Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні. Поняття доказів та їх зміст. Юридичні властивості доказів. Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту

допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовчій діяльності. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини. Проблеми зміни парадигми кримінального процесуального доказування в сучасних умовах. Належність доказів. Достовірність доказів. Достатність доказів. Класифікація доказів. Докази особистісні, речові, документальні. Докази первинні і похідні. Докази прямі і непрямі. Правила користування прямими доказами. Докази обвинувальні і виправдувальні. Практичне значення класифікації показів.

Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного і обвинуваченого, експерта. Показання свідка. Предмет показань свідка. Імунітет свідка: сучасний стан і перспектива законодавчого врегулювання. Особливості показань неповнолітніх свідків, порядок їх допиту. Показання з чужих слів. Показання потерпілого. Поняття і предмет показань потерпілого. Особливості одержання показань потерпілого. Показання підозрюваного і обвинуваченого. Предмет показань підозрюваного і обвинуваченого. Види показань підозрюваного і обвинуваченого. Алібі та обов'язок його перевірки. Особливості одержання показань від підозрюваного і обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми. Показання експерта у кримінальному провадженні. Засоби усунення розбіжностей в показаннях. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні) як речові докази. Електронна (цифрова) інформація, що має доказове значення: особливості збирання та використання як речового доказу. Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному провадженні. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертизи. Перевірка та оцінка висновку експерта.

Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів, як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел.

Поняття захисту доказів у кримінальному провадженні. Напрями захисту доказової інформації та їх зміст. Види розголошення доказової інформації. Способи запобігання витоку інформації. Вплив неправомірного розголошення інформації на вирішення справи.

Тема 7. Способи збирання і перевірки доказів та їх джерел. Слідчі і судові версії.

Поняття, зміст та риси процесу доказування. Структура процесу доказування. Характеристика елементів процесу доказування. Одержання доказів: збирання і подання. Перевірка (дослідження) доказів. Слідчі (розшукові) дії - основний спосіб збирання і дослідження доказів. Версії у процесі доказування. Презумпції і преюдиції у доказуванні. Презумпція невинуватості обвинуваченого та її реалізація в практиці слідчих і судових органів. Використання досягнень науки і техніки в процесі доказування. Застосування технічних засобів при збиранні та перевірці доказів та їх джерел.

Тема 8. Оцінка доказів та їх джерел у кримінальному провадженні.

Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні. Принципи оцінки доказів. Роль внутрішнього переконання в оцінці доказів та їх джерел. Оцінка показань свідка. Особливості оцінки показань потерпілого. Особливості оцінки показань підозрюваного і обвинуваченого. Оцінка показань свідка. Особливості оцінки показань потерпілого. Роль закону і правосвідомості в оцінці доказів.

Концепції допустимості доказів. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення. Оцінка доказів у кримінальному процесі англо-американської правової традиції. Оцінка доказів у країнах континентальної правової системи.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4. Особливості доказування в окремих категоріях справ

Тема 9. Доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх

Порядок провадження в справах про злочини неповнолітніх. Предмет доказування в справах про злочини неповнолітніх. Особливості доказування у ході провадження досудового розслідування в справах про злочини неповнолітніх. Виділення справи про злочин неповнолітнього в окреме провадження. Затримання та взяття неповнолітнього під варту. Повідомлення неповнолітньому про підозру. Порядок вирішення справ про суспільно-небезпечні діяння, вчинені особою, яка не досягла віку, з якого можлива кримінальна відповідальність. Форми закінчення розслідування в справах про злочини неповнолітніх.

Тема 10. Доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру

Поняття примусових заходів медичного характеру та їх види. Процесуальний порядок доказування у справах щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Особливості предмету та меж доказування.

Тема 11. Доказування у кримінальному провадженні щодо укладення угод та в справах приватного обвинувачення

Поняття та види угод у кримінальному провадженні. Зміст та наслідки укладення та затвердження угод у кримінальному провадженні. Особливості процесу доказування в даній категорії справ.

Справи приватного обвинувачення: поняття та суть. Особливості доказування в ході провадження кримінальних справах приватного обвинувачення.

Тема 12. Доказування в справах щодо окремої категорії осіб у кримінальному провадженні

Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. Особливості процесу доказування в даній категорії справ.

4.ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин (д/з)
1	Змістовий модуль 1. Значення теорії доказів для кримінального судочинства	4
2	Завдання кримінального процесуального законодавства і доказового права	4
3	Науково-технічний прогрес та практика в теорії доказів і доказуванні у кримінальному провадженні	2
4	Зв'язок теорії доказів з іншими науками (практикою)	4
5	Співвідношення кримінально-процесуального пізнання і доказування	4
6	Кримінальна процесуальна форма доказування	4
7	Змістовий модуль 2. Поняття і зміст істини в кримінальному провадженні	4
8	Особливості процесу доказування на окремих стадіях кримінального провадження	4
9	Слідча етика і роль її в доказуванні	4
10	Моральний зміст норм, які регулюють доказування. Етика доказування.	2
11	Суб'єкти кримінального процесуального доказування	4
12	Обов'язок доказування і його значення у кримінальному процесі	4
13	Змістовий модуль 3. З'ясування достовірності і допустимості доказів. Показання з чужих слів	6
14	Сучасний стан і перспектива законодавчого врегулювання	4

№ з/п	Назва теми	Кількість годин (д/з)
	імунітета свідка	
15	Презумпція невинуватості в процесі доказування	4
16	Версії в процесі доказування	2
17	Застосування технічних засобів при збиранні і перевірці доказів та їх джерел	4
18	Внутрішнє переконання в оцінці доказів	2
19	Змістовий модуль 4 Особливості збирання доказів та їх використання у справах про злочин неповнолітніх	4
20	Доказування в кримінальному провадженні щодо укладення угод	4
21	Доказування в справах приватного обвинувачення у кримінальному провадженні	4
22	Доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб	4
23	Роль адвоката в процесі доказування	4
24	Використання доказів, отриманих на території інших країн, в кримінальному процесі України	2
Разом		90

5. ТЕМАТИЧНІ ПЛАНИ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА

Тема 1 (1). *Значення теорії доказів для кримінального судочинства*

1. Доказове право і норми, які до нього входять.
2. Система доказового права.
3. Методи пізнання теорії доказів.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Зв'язок теорії доказів з іншими науками.
2. Поняття, суть і значення теорії доказів для кримінального судочинства.
3. Історія становлення та розвиток доказового права в Україні.

Інформаційні джерела:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України, 1996, № 30, ст. 141.
2. Коваленко Є. Г., Маляренко В. Т. Кримінальний процес України: Підручник. — К.: Юрінком Інтер, 2006.
3. Кримінальний процес: підручник / За заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. — К.: «Центр учбової літератури», 2013. — 544с.
4. Кримінально-процесуальне право України: підруч. / за ред.. Ю.П. Аленіна. — Х.: ТОВ «Одіссея», 2009. — 608 с.
5. Лобойко Л. М. Кримінально-процесуальне право: Курс лекцій: Навчальний посібник. — К.: Істина, 2005. — 456 с.
6. Назаров В. В. Кримінальний процес України: [навч. посіб.] / В. В. Назаров, Г. М. Омеляненко. — [2-е вид.]. — К.: Атіка, 2007. — 584 с.
7. Рибалка О. В. Значення кримінально-процесуального доказування / О. В. Рибалка // Адвокат. - 2011. - № 10. - С. 15-21.

Тема 1 (2). Значення теорії доказів для кримінального судочинства

1. Місце теорії доказів в системі наукових знань.
2. Теорія пізнання як основа теорії доказування у кримінальному процесі.
3. Існуючі теорії доказів у кримінальному процесі: загальна характеристика.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального провадження.
2. Теорія формальних доказів.
3. Теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням.
4. Англосаксонська теорія доказів.
5. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування.

Інформаційні джерела:

1. Коваленко Є.Г. Теорія доказів у кримінальному процесі України: Підручник. — К.: Юрінком Інтер, 2006. — 632 с.
2. Коваленко Є. Г. Наукові засади кримінально-процесуального доказування: моногр. / Є. В. Коваленко. — К.: Юрінком Інтер, 2011. — 444 с.
3. Коваленко І. Поняття і значення кримінально-процесуального доказування // Право України. - № 1. — 2010. — С. 230 — 236.
4. Курс лекцій з кримінального процесу за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (Загальна частина) / В. В. Рожнова, Д. О. Савицький, Я. Ю. Конюшенко та ін. — К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. — 280 с.

5. Лукашкіна Т. В., Гуртієва Л. М. Теорія доказів у кримінальному судочинстві. – Одеса: Фенікс, 2012. – 54 с.

6. Спасович В. Д. О теорії судово-уголовних доказательств в связи с судоустройством и судопроизводством. – М.: ЛексЭст, 2001. – 112 с.

7. Погорецький М. Теорія кримінального процесуального доказування: проблемні питання // Право України. – 2014. – № 10. – С.12- 25.

Тема 2 (1). Завдання кримінального процесуального законодавства і доказового права

1. Завдання кримінального провадження: суть та зміст.
2. Значення відповідних вимог «захисту», «охорони», «швидкості», «повноти», «неупередженості».

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Форми реалізації завдань кримінального процесуального доказування.
2. Значення теорії доказів та використання в практичній діяльності органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді та суду.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чине законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Загурський О. Б. Завдання кримінального провадження в контексті нової кримінальної процесуальної політики України / О. Б. Загурський // Право і Безпека. - 2012. - № 5. - С. 161-165

3. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.

4. Патюк С. О. Завдання кримінального провадження України / С. О. Патюк // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. - 2013. - № 1. - С. 95-101.

5. Удалова Л. Д. Цілі і завдання сучасного кримінального судочинства України: навч. посіб. / Л. Д. Удалова, С. О. Патюк; МОН України. – К.: КНТ, 2014. – 175 с.

Тема 2 (2). Завдання кримінального процесуального законодавства і доказового права

1. Завдання доказового права: суть та зміст.
2. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Особливості пізнання під час кримінального провадження.
2. Порівняльна характеристика завдань кримінального процесуального доказування зарубіжних країн.

Інформаційні джерела:

1. Гуляев А. П. Цели, задачи и принципы как фундаментальное положение уголовно-процессуального права: по закону, теории и практике / А. П. Гуляев // Рос. Следователь. – 2012. - № 16. – С. 5 – 8.
2. Вапнярчук В.В. Мета кримінального процесуального доказування / В.В. Вапнярчук // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: юридичні науки. – 2015. – Вип. 1. – Том. 4. – С. 78–82.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.
4. Сімонович Д. В. Мета та завдання кримінального провадження / Д. В. Сімонович // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. - 2014. - Вип. 29(2.3). - С. 265-269.
5. Теорія судових доказів в питаннях та відповідях [текст] навч. посіб. /Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний, Ю. І. Азаров та ін. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 104 с.
6. Тертишник В.М. Теорія доказів: підручник для слухачів магістратури юридичних вузів / К.В. Антонов, О.В. Сачко, В.М. Тертишник та ін.; за заг. ред. д. ю.н, проф. В.М. Тертишника. – К.: Алерта, 2015. – 294 с.

Тема 3. Науково-технічний прогрес та практика в теорії доказів і доказуванні у кримінальному провадженні

1. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права.
2. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Вплив науково-технічного прогресу та практики в теорії доказів і доказуванні у кримінальному провадженні.
2. Урахування сучасних досліджень у царині теорії доказування під час внесення змін і доповнень у кримінальне процесуальне законодавство щодо порядку та засобів доказування у кримінальному провадженні.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чине законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність,

2018. – 304 с.

2. Бабічев Д. О. Поняття негласного слухового контролю розмов у житлі чи іншому володінні особи в системі оперативно-розшукових заходів, що тимчасово обмежують конституційні права громадян / Д. О. Бабічев // Вісн. Лутан. держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — Спец. вип. № 5. — С 239-244.

3. Богданова Т. С, Зубрилова И. С. Использование полиграфа в раскрытии и расследовании преступлений // Проблемы борьбы с преступностью в современных условиях. — Иркутск, 1995. — Ч. 3. — С. 42.

4. Гмирко В. В. «Технологічні» засади як складова способу доказування / В. В. Гмирко // Наук. вісн. Львів, держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — № 4. — С. 314-323.

5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. — К.: Юстініан, 2012. — 1224 с.

6. Ревака В. Використання спеціальних знань у діяльності органів слідства та дізнання // Вісник прокуратури. — № 3 (105), березень. — 2010. — С. 34-38.

Тема 4(1). Зв'язок теорії доказів з іншими науками (практикою)

1. Зв'язок теорії доказів з іншими галузями права та суміжними науками.

2. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність.

Тема 4 (2). Зв'язок теорії доказів з іншими науками (практикою)

1. Значення теорії доказів для вдосконалення практики кримінальної процесуальної діяльності.

2. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування.

3. Теорія пізнання і діалектика.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Вплив практики доказової діяльності учасників кримінального процесу на подальше вдосконалення кримінального провадження та його впорядкованість.

2. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність при внесенні змін до кримінального процесуального законодавства.

Інформаційні джерела:

1. Кримінально-процесуальне право України: підруч. / за ред. Ю.П. Аленіна. — Х.: ТОВ «Одіссея», 2009. — 608 с.

2. Лобойко Л. М. Кримінально-процесуальне право: Курс лекцій: Навчальний посібник. — К.: Істина, 2005. — 456 с.

3. Нор В.Т. Проблеми теорії і практики судових доказів. — Львів,

1978. – 110 с.

4. Стахівський С. М. теорія і практика кримінально-процесуального доказування. Монографія. – К., 2005. – 275 с.

5. Теорія судових доказів в питаннях та відповідях [текст] навч. посіб. /Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний, Ю. І. Азаров та ін. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 104 с.

6. Тертишник В.М. Теорія доказів: підручник для слухачів магістратури юридичних вузів / К.В. Антонов, О.В. Сачко, В.М. Тертишник та ін.; за заг. ред. д. ю.н, проф. В.М. Тертишника. – К.: Алерта, 2015. – 294 с.

Тема 5 (1). Співвідношення кримінально-процесуального пізнання і доказування.

1. Конституційні та гносеологічні основи теорії доказування.
2. Пізнавальний та обґрунтований аспекти кримінального процесуального доказування.
3. Особливості та методи пізнання у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Кримінальне процесуальне доказування – специфічна форма пізнання.
2. Теорія пізнання як основа теорії доказування у кримінальному провадженні.
3. Розслідування як процес пізнання.

Тема 5(2).Співвідношення кримінально-процесуального пізнання і доказування.

1. Значення методології за для дослідження доказів та доказування.
2. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування.
3. Криміналістична ідентифікація - основний метод пізнання у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Системно-структурний підхід у теорії доказування.
2. Перспективи застосування обвинувальної та позовної парадигми у оновленні сучасної теорії доказування у науці кримінального процесу.
3. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання у створенні теорії доказування у кримінальному процесі.

Інформаційні джерела:

1. Іщенко В. М. Перспективи формування стандартів доказування у сучасному кримінальному процесі України / В. М. Іщенко // Форум права. - 2009. - № 3. - С. 302-307.

2. Ландарь Е. М. Інститут доказування в кримінальному процесі та його практичне значення / Е. М. Ландарь // Південноукраїнський правничий часопис. – 2011. - № 1. – С. 201 – 205.
3. Кримінальний процес України : підручник / Ю. М. Грошевий, В. М. Хотенець – Харків : Право, 2000. – 494 с.
4. Курдюков В.В. Кримінальний процес як двоєдина форма пізнання та доказування у кримінальних справах / В.В. Курдюков // Вісник Академії адвокатури України. — 2008. — Число 3(13). — С. 61—66.
5. Курдюков В. В. Пізнання і доказування у кримінальних справах // Вісник Академії адвокатів України. Тези міжнародної наукової конференції: «Проблеми юридичної кваліфікації (теорія і практика)». – число 1 (17) 2010. – С. 204 – 206.
6. Сергеєва Д. Б. Співвідношення пізнання і доказування у кримінальному процесі // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2010. - № 4. С. 21.
7. Стратонов В. Співвідношення пізнання та доказування в кримінальному судочинстві // Вісник прокуратури. – № 1 (103), січень. – 2010. – С. 81-84.
8. Халупенко Д. М. Співвідношення пізнання і доказування у кримінальному провадженні // Вісник Академії адвокатури України. – число 3 (31) 2014. – том 11. – С. 81 – 91.
9. Шило О. До питання щодо диференціації кримінально - процесуальної форми / О. Шило // Право України. — 2010. — № 9. — С. 180—186.

Тема 6 (1). Кримінальна процесуальна форма доказування.

1. Кримінальна процесуальна форма доказування: теоретико-правовий аспект.
2. Кримінальна процесуальна форма доказування і її вплив на прийняття рішень у кримінальному провадженні.
3. Роль презумпцій та преюдицій в процесі доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Роль процесуальної форми як гарантії встановлення істини у кримінальному провадженні.
2. Можливі причини недодержання процесуальної форми і шляхи їх усунення.

Тема 6 (2). Кримінальна процесуальна форма доказування.

1. Наслідки порушення процесуальної форми у кримінальному провадженні.
2. Процесуальні гарантії в доказуванні та їх значення.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Стандарти доказування та формування знання у кримінальному провадженні.
2. Особливості формування доказів та доказування в кримінальному судочинстві України.
3. Основи доказування в кримінальному процесі зарубіжних країн.

Інформаційні джерела:

1. Вапнярчук В. В. Правові наслідки порушення процесуальної форми збирання доказів у кримінальному провадженні / В. В. Вапнярчук // Публічне право. - 2015. - № 3. - С. 201-210.
2. Мельник С. М. Процесуальна форма у кримінальному судочинстві України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес, криміналістика; оперативно-розшукова діяльність». - К., 2001. - 22 с.
3. Осетрова О. С. Дотримання процесуальної форми як критерій допустимості доказів / О. С. Осетрова // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2014. - № 1. - С. 127-137.
4. Солоніна О.П. Презумція недоведеності факту при порушенні процесуальної форми доказування / О.П. Солоніна // Часопис Академії адвокатури України. – 2012. – №2. – С. 1–8.
5. Трофименко В. Диференціація процесуальної форми як пріоритетний напрямок реформування кримінального судочинства України // Вісник Академії правових наук України. – Х., 2012. - № 3. – С. 242 – 250.
6. Трофименко В. Кримінальна процесуальна форма як соціально-правова цінність / В.Трофименко // Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 4. - С. 154-164.
7. Трофименко В. М. Щодо питання диференціації кримінальної процесуальної форми / В. М. Трофименко // Актуальні проблеми удосконалення кримінального процесуального законодавства: матер. Всеукр. наук. - практ. конфер., присвяч. до 70-річчя д. ю. н., професора Ю. П. Аленіна (21 квітня 2017 р., м. Одеса) / за ред. Г. О. Ульянової, І. В. Гловюк; відп. за вип. І. В. Гловюк; уклад. В. А. Завтур; Нац. ун-т «Одес. юрид. акад.». – Одеса: Юрид. л-ра, 2017. – С. 74-77.

Тема 7 (1). *Поняття і зміст істини у кримінальному провадженні.*

1. Поняття і зміст істини у кримінальному процесі.
2. Абсолютна і відносна істина у кримінальному провадженні.

Тема 7 (2). *Загальні положення теорії доказів*

1. Основні підходи розуміння істини в сучасному кримінальному судочинстві.

2. Встановлення істини – самоціль органів досудового розслідування.
3. Концепція конвенційної істини у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Мета доказування – встановлення істини.
2. Істина і засоби її досягнення у кримінальному провадженні.
3. Істина в кримінальному судочинстві: ідея, догма права, реалізація.
4. Гарантії прав і свобод людини та забезпечення встановлення істини в кримінальному процесі України

Інформаційні джерела:

1. Андрусак В. Мета та завдання досудового слідства // Вісник прокуратури. – № 1 (103), січень. – 2010. – С. 77-81.
2. Гей Т.О. Істина як мета доказування по кримінальній справі: історико-правовий аналіз проблеми // Луганська академія внутрішніх справ МВС.- Луганськ, 2005. – Ч.1. – С. 32-40.
3. Капустинський В. А. Істина як важливий елемент розвитку судочинства // Вісник Верховного Суду України. – 2004. – №11. – С. 45-48.
4. Костін М. Щодо реалізації принципу з'ясування істини в кримінальному судочинстві / М. Костін // Право України. – 2004. - № 7. – С. 48-50.
5. Кримінально-процесуальне право України: підруч. / за ред.. Ю. П. Аленіна. – Х.: Право, 2010. – 608 с.
6. Лазарева В. А. Объективная ли «объективная истина»? / В. А. Лазарева // Библиотека криминалиста. Научный журнал. – 2012. - № 4 (5). – С. 171 – 176.
7. Лук'янчиков Б.Є. Доказування як засіб встановлення об'єктивної істини // Українська академія внутрішніх справ України / Науковий вісник. – Київ, 2006. – №6. – С.118-125.
8. Прилуцький П. Проблема істини в теорії кримінального судочинства / П. Прилуцький // Право України. – 2004. - № 4. – С. 41-46.
9. Чучукало О. Встановлення істини як мета доказування / О. Чучукало // Право. України. - 2006. - № 1. - С. 57-60.

Тема 8 (1). Особливості процесу доказування на стадіях кримінального провадження

1. Особливості процесу доказування на стадії досудового розслідування.
2. Особливості процесу доказування на стадії підготовчого провадження.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Слідчі і судові версії.
2. Застосування технічних засобів при збирання та перевірці доказів.
3. Оцінка доказів на досудових стадіях кримінального процесу.

Тема 8 (2). Особливості процесу доказування на стадіях кримінального провадження

1. Особливості процесу доказування на стадії судового провадження.
2. Особливоості процесу доказування на стадії апеляційного та касаційного провадження.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Способи збирання доказів стороною обвинувачення.
2. Способи збирання доказів стороною захисту.
3. Оцінка доказів під час судового розгляду.

Інформаційні джерела:

1. Азаров Ю. І. Доказування на досудових стадіях кримінального процесу: навч. - метод, посіб. / Ю. І. Азаров; МВС України. КНУВС. ННІПКГБПС. — К., 2008. — 151 с.
2. Белкин Р. С. Собрание, исследование и оценка доказательств. — М.: Наука, 996. — 295 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. — К.: Правова єдність, 2018. — 304 с.
4. Михеенко М.М. Особенности процесса доказывания в отдельных стадиях уголовного производства. — Проблемы дальнейшего укрепления социалистической законности при расследовании преступлений органами внутренних дел. — К., 1988. — С. 1725.
5. Пиюк А.В. Собрание доказательств защитником — декларация или реальность? // Российская юстиция. — № 3. — 2010. — С. 32-35.
6. Попелюшко В. О. Предмет захисту та його доказування в кримінальній справі: моногр. / В. О. Попелюшко. — К.: прецедент, 2005. — 232 с.
7. Поповченко О. Правове регулювання виїмки документів, що містить нотаріальну таємницю // Підприємництво, господарство і право. — 2007. — № 4. — С. 156-160.
8. Сапін О. Апеляційне та касаційне провадження у кримінальних справах у контексті міжнародних стандартів / О. Сапін // Вісн. прокуратури. — 2012. - № 2. — С. 74 — 79.
9. Шалумов М. Собрание и оценка доказательств по уголовному делу // Законность. — Москва, 2005. — № 3. — С.2-5.

10. Яновська О. Г. Концептуальні засади функціонування і розвитку змагального кримінального судочинства: моногр. / О. Г. Яновська. – К.: Прецидент, 2011. – 303 с.

Тема 9 (1). Слідча етика і її роль в доказуванні.

1. Поняття етичних основ процесу доказування у кримінальному провадженні.
2. Етика слідчого та особливості її нормативної регламентації.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Морально-правові джерела слідчої діяльності.
2. Єдність законності та моральності в роботі слідчого.
3. Спільність і відмінність етичних норм і норм доказового права.

Тема 9 (2). Слідча етика і її роль в доказуванні.

1. Предмет слідчої етики.
2. Порухення етичних норм як підстава відповідальності слідчого.
3. Мораль і кримінальна процесуальна діяльність слідчого: співвідношення понять.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Юридична мораль і етика.
2. Психологічні детермінанти професійної сомаоцінки слідчого.
3. Співвідношення моралі та права.

Інформаційні джерела:

1. Бризгалов І. В. Юридична деонтологія: Короткий курс лекцій. — К.: МАУП, 2003. — 3-тє вид., стереотип. — 48 с.
2. Грушевой Ю. М. Мораль и уголовно-процессуальная деятельность / Ю. М. Грушевой, В. Т. Нор // Проблемы социалистической законности: респ. межвед. науч. сб. —Х., 1984. — Вып. 17. — С. 58 – 63.
3. Гуртієва Л. М. Етичні основи діяльності слідчого: дис. ...канд. юрид. наук / Л. М. Гуртієва. — О., 2008. — С. 38-44.
4. Гуртієва Л. М. Правотворчий аспект взаємодії норм кримінально-процесуального права та моральнісних принципів в процесі доказування / Л. М. Гуртієва // Правове життя сучасної України : матеріали Міжнар. наук. конф. проф.-викл. та аспірант. складу (м. Одеса, 16-17 травня 2013 р.) / відп. за вип. В. М. Дрьомін; НУ "ОЮА". Півд. регіон. центр НАПрН України. - Одеса: Фенікс, 2013. - Т. 2. - С. 508-510.
5. Гуртієва Л. М. Поняття етичних основ процесу доказування у кримінальному судочинстві / Л. М. Гуртієва // Актуальні проблеми держави і права. - 2012. - Вип. 67. - С. 578-584.

6. Мельник О. В. Моральні засади провадження у досудових стадіях кримінального процесу України: дис... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Київський національний ун-т внутрішніх справ. — К., 2006. — 16 с.

7. Халиков А. Н. Специфика морально-этических начал в оперативно-розыскной деятельности. // Бюллетень Уральского отделения Международной ассоциации содействия правосудию. — 2009. — № 2. — С. 104-107.

8. Шульга А. О. Морально-етичні засоби регулювання кримінально-процесуальних відносин // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. — 2010. - № 2 – С. 165 – 169.

**Тема 10 (1). Моральний зміст норм, які регулюють доказування.
Етика доказування.**

2. Етика кримінального процесуального доказування.
3. Моральні засади.
4. Форми досудового розслідування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Етичні основи процесу доказування у кримінальному провадженні.
2. Моральність як основоположна умова справедливого рішення.

**Тема 10 (2). Моральний зміст норм, які регулюють доказування.
Етика доказування.**

1. Значення етичних засад в діяльності прокурора у кримінальному провадженні.
2. Значення етичних засад в діяльності оперативного працівника у кримінальному провадженні.
3. Значення етичних засад в діяльності слідчого судді, судді у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Етика і її роль в процесі доказування.
2. Етика судового рішення.

Інформаційні джерела:

1. Білас А. І. Професійна етика працівників правоохоронних органів (соціально-етичні відносини) / А. І.Білас, Є. В. Кузнецов // Право.ua. - 2014. - № 1. - С. 200-204.

2. Билиця І.О. Етика прокурора як різновид професійної етики юриста / І.О. Билиця // Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку державності та права: матеріали Міжнар. наук. конфер. (м. Одеса, 30 листопада 2012 р.) Т. 2 / відп. за випуск д.ю.н., проф. В.М. Дрьомін;

Національний університет «Одеська юридична академія». – О.: Фенікс, 2012. – С. 156–158.

3. Гончаренко В. Г. Моральність як основоположна умова справедливого правосуддя / В. Г. Гончаренко // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. - 2013. - № 1. - С. 121-128.

4. Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури, затверджений наказом Генерального прокурора України від 28 листопада 2012 року № 123 // Вісник прокуратури, № 12. – 2012. – С. 31–40.

5. Кодекс суддівської етики, затверджений XI з'їздом суддів України 22 лютого 2013 р. [Електронна адреса]. – Режим доступу: [http://court.gov.ua/userfiles/Kodex%20sud%20etiki\(1\).pdf](http://court.gov.ua/userfiles/Kodex%20sud%20etiki(1).pdf)

6. Сенченко Н.М. Суддя – Носій морально-правового потенціалу // Актуальні проблеми юридичної науки і практики [Тест]. – Чернігів: ЧНТУ, 2016. - № 1(2). – 90, [2] с. – С. 51-55.

7. Тацій Л. Етика судді та особливості її нормативної регламентації / Л. Тацій // Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 1. - С. 75-85.

8. Тітов М. І. Морально-етичні аспекти діяльності судді – носія судової влади // Конституція України та проблеми професійної етики юриста: тези доп. і наук. повідомл. обл. наук.-практ. конф. – Х.: Спілка юристів України, 1998. – С. 25-29.

Тема 11 (1). Суб'єкти кримінального процесуального доказування.

1. Класифікація суб'єктів кримінального процесуального доказування.
2. Діяльність слідчого в сфері кримінального процесуального доказування.
3. Роль прокурора в процесі доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Роль оперативно-розшукової діяльності в процесі доказування.
2. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні.

Тема 11 (2). Суб'єкти кримінального процесуального доказування.

1. Роль суду у доказуванні в кримінальному провадженні.
2. Підозрюваний, обвинувачений, як суб'єкти доказування.
3. Захисник як суб'єкт доказування.
4. Потерпілий, цивільний позивач і цивільний відповідач, як суб'єкти доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні.
2. Доктрина «сприяння захисту» та процес доказування.
3. Сутність поняття «асиметрія доказування».

4. Сутність поняття «змагальності сторін» у кримінальному провадженні.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Вапнярчук В. В. Суб'єкти кримінально -процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – Харків, 2014. – № 1. – С. 160–168.

2. Вапнярчук В. Сторона кримінально-процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Академії правових наук України. – Х.: Право, 2012. – № 1 (68). – С. 217 – 223.

3. Грошевий Ю.М. Докази і доказування у кримінальному процесі: науково-практичний посібник / Ю.М. Грошевий, С.М. Стахівський. – К.: КНТ, 2006. – 272 с.

4. Кругликов А.П. Правовое положение органов и лиц, проводящих дознание в советском уголовном процессе: Учебное пособие. – Волгоград: ВСШ МВД СССР, 1986. – 43 с.

5. Старенький О. С. Суб'єкти доказування в кримінальному провадженні: поняття та класифікація / О. С. Старенький // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. - 2014. - № 12. - С. 232-236.

6. Тертишник В.М. Кримінальне процесуальне право України: Підручник 4-те вид., доп. і переробл. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 1120 с.

7. Удалова Л. Д. Начальник слідчого відділу як суб'єкт кримінально-процесуального доказування: моногр. /Л. Д. Удалова, М. Г. Мамка. — К.: Скіф, 2013. — 162 с.

8. Удалова Л.Д. Суб'єкти кримінально-процесуального доказування / Л.Д. Удалова, О.В. Рибалка. — К.: КНТ, 2012. — 160 с.

9. Удалова Л. Д. Суд як суб'єкт кримінально-процесуального доказування: моногр, / Л. Д. Удалова, В. Я. Корсун. — К.: Скіф, 2012. — 166 с.

Тема 12 (1). *Обов'язок доказування і його значення у кримінальному провадженні.*

1. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання.

2. Процесуальні повноваження прокурора щодо доказування вини особи у кримінальному провадженні.

3. Обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Принцип презумпції невинуватості та доведеності вини в контексті доказування.

2. Обставини, що не підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти).

3. «Подія злочину»: поняття та значення.

Тема 12 (2). *Обов'язок доказування і його значення у кримінальному провадженні.*

1. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний, безпосередній).

2. Головний факт, доказові і проміжні факти.

3. Співвідношення предмета та меж доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Межі доказування та вчення про достатність доказів.

2. Рівні доказування.

3. Процесуальні гарантії в доказуванні.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чине законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Азаров Ю. І. Доказування на досудових стадіях кримінального процесу: навч.-метод. посіб. / Ю. І. Азаров; МВС України. КНУВС. ННПКГБПС. – К., 2008. – 151 с.

3. Давиденко В. Обставини, що підлягають з'ясуванню, та особливості порушення кримінальної справи // Вісник прокуратури. - № 3 (105), березень. – 2010. – С. 68 – 74.

4. Климчук М. П. Предмет доказування як категорія кримінально-процесуального права // Українська академія внутрішніх справ України / Науковий вісник. – 2004. - № 5. – С. 196-204.

5. Лідовець Т. Особливості предмета доказування про злочини, скоєні щодо безпомічних потерпілих // Підприємство, господарство і право. – 2007. - № 7. – С. 133-136.

6. Пінчук М. Г. Деякі питання щодо визначення предмета доказування та його структури // Вісник Верховного Суду України. – 2004. - № 11. – С. 44 – 52.

7. Рогатинська Н. Класифікація видів предмета доказування у справах про відшкодування моральної шкоди // Право України. – 2005. - № 8. – С. 82 – 85.

8. Саванюк Р. Межі доказування в досудовому слідстві // Право України. – Київ, 2006. - № 6. – С. 91-94.

9. Шевченко В. Співвідношення понять «факту», «фактичних даних», «відомостей про факти» та «доказової інформації» // право України. – 2003. - № 2. – С. 102 – 105.

Тема 13 (1). *З'ясування достовірності, допустимості доказів. Показання з чужих слів*

1. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні.
2. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів.
3. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовній діяльності.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Використання показань з чужих слів в зарубіжних країнах.
2. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.
3. Концепції допустимості доказів у кримінальному провадженні.

Тема 13 (2). З'ясування достовірності, допустимості доказів. Показання з чужих слів

1. Умови допустимості доказів у кримінальному провадженні.
2. Допустимість використання доказів (показань) з чужих слів.
3. Критерії оцінки доказів з точки зору їх допустимості, достатності, достовірності і належності.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Проблеми зміни парадигми кримінального процесуального доказування в сучасних умовах.
2. Правила користування доказами.
3. Практичне значення класифікації доказів.

Тема 13 (3). З'ясування достовірності, допустимості доказів. Показання з чужих слів

1. Критерії оцінки доказів з точки зору їх допустимості, достатності, достовірності і належності.
2. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми.
3. Поняття захисту доказів у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Засоби усунення розбіжностей в показаннях.
2. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні) як речові докази.
3. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.
2. Басай Н. М. Повноваження прокурора щодо визнання доказів недопустимими в стадії досудового розслідування / Н. М. Басай // Правова

система України: сучасний стан та актуальні проблеми : зб. матеріалів першої міжрегіон. наук.-практ. конф. (м. Івано-Франківськ, 4–5 трав. 2012 р.). – Івано- Франківськ : Голіней О. М, 2012. – С. 124–128.

3. Гмирко В. П. Доказування в кримінальному процесі: діяльнісна парадигма: теоретичний аналіз, проблематизація, СМД-репрезентація : монографія / В. П. Гмирко. – Дніпропетровськ : Акад. мит. служби України, 2010. – 314 с.

4. Грошевий Ю. М. Докази і доказування у кримінальному процесі. Науково- практичний посібник / Ю. М. Грошевий, С.М. Стахівський. – К.: КНТ, Видавець Фурса С.Я., 2006. – 272 с.

5. Захаров Д. А. Роль суду в формуванні доказової бази у кримінальному провадженні / Д. А. Захаров, А. В. Руденко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия: Юридические науки. – 2012. – Т. 25, № 2.– С. 199–204.

6. Прилуцький С. Допустимість доказів: сучасність та перспективи кримінального процесу України // Право України. – Київ, 2006. – №4. – С. 85-90.

7. Рожнова В. В. Недопустимість доказів у кримінальному провадженні / В. В. Рожнова // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 4. – С. 301–306

8. Стахівський С.М. Показання свідка як джерело доказів у кримінальному процесі: навч. посіб. / С.М. Стахівський. – К.: Олан, 2001. – 96 с.

9. Стахівський С.М. Теорія і практика кримінально-процесуального доказування. Монографія. – К., 2005. – 272с.

Тема 14 (1). Сучасний стан і перспектива законодавчого врегулювання імунітета свідка

1. Імунітет в кримінальному судочинстві: поняття та значення.
2. Поняття «імунітет свідка» в кримінальному провадженні.
3. Класифікація імунітету свідка за кримінальним процесуальним законодавством.

Тема 14 (2). Сучасний стан і перспектива законодавчого врегулювання імінітета свідка

1. Правовий імунітет та його різновиди.
2. Свобода від самовикриття близьких родичів та членів сім'ї в контексті реалізації прав особи.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Генезис інституту імунітету свідка в кримінальному провадженні.
2. Актуальні питання імунітету свідка в кримінальному судочинстві.
3. Поняття та характеристика осіб, які не підлягають допиту як свідки.

Інформаційні джерела:

1. Бараннік Р.В. Право особи на свободу від самовикриття, викриття членів її сім'ї чи близьких родичів у кримінальному процесі України: Дис... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Роман В'ячеславович Бараннік. – Запоріжжя, 2002. – 235 арк. – Бібліогр.: арк. 179-200.
2. Волкотруб С.Г. Гарантії права особи на свободу від самовикриття в кримінальному судочинстві / С.Г. Волкотруб // Університетські наукові записки. – 2009. – № 4. – С. 225-229.
3. Волкотруб С. Г. Інститут імунітету в кримінальному судочинстві // Право України. – 2002. – № 3. – С. 121-127.
4. Григоренко А. Гарантії здійснення повноважень народним депутатом України // Право України. – 2004. – № 5. – 116-121.
5. Добкін М. Гарантії забезпечення статусу народного депутата України // Право України. – 2003. – № 11. – С. 122-128.
6. Кучинська О.П. Процесуальний статус свідків: деякі особливості за новим КПК України / О.П. Кучинська // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 1. – С.295-300.
7. Лисюк Ю.В. Процесуальна фігура свідка у кримінальному провадженні: сучасний стан та перспективи / Ю.В. Лисюк // Наукові записки Інституту законо- давства Верховної Ради України. – 2014. – № 4. – С. 90-95.
8. Мирошник С.В. Правовые стимулы в российском законодательстве: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – Ростов-на-Дону, 1997. – 33 с.
9. Руднев В.И. Иммуниеты от уголовного преследования // Журн. рос. права. – 1998. – № 7. – С. 36-41. 5. Руднев В.И. Иммуниеты в уголовном судопроизводстве // Рос. юстиция. – 1996. – № 8. – С. 28.
10. Удалова Л. Імунітет у кримінальному процесі України // Право України. – 2003. – № 7. – С. 73-79.
11. Фулей Т. Свобода від самовикриття як засада кримінального провадження / Т. Фулей // Слово національної школи суддів України. – № 2 (3). – 2013. – С.107-115.

Тема 15 (1). Презумпція невинуватості в процесі доказування

1. Генезис поняття «презумпція невинуватості».
2. Поняття та значення принципу презумпції невинуватості у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Презумпції і преюдиції в доказуванні.
2. Презумпція невинуватості підозрюваного (обвинуваченого) та її реалізація в практиці слідчих і судових органів.
3. Презумпція невинуватості як конституційна засада кримінального судочинства.

Тема 15 (2). Презумпція невинуватості в процесі доказування

1. Стан теоретичного розроблення правового явища «презумпція невинуватості» у кримінальному провадженні.

2. Характеристика положень, які розкривають зміст принципу презумпції невинуватості у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Презумпція невинуватості особи – право на виправдання.

2. Презумпція невинуватості – основа доказової діяльності у кримінальному провадженні.

3. Досвід застосування практики ЄСПЛ щодо дотримання принципу презумпції невинуватості.

Інформаційні джерела:

1. Бунтовська О.А. Дослідження проблеми презумпції невинуватості: історія та сучасність [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/Portal//soc_gum/Juftp/2012_1/bunt.htm.

2. Бунтовська О.А. Правова регламентація презумпції невинуватості: національний та світовий досвід // Митна справа. – 2011. – № 5. – Ч. 2. – С. 131-135.

3. Губська О. Проблеми визнання вини у кримінальному процесі та принцип презумпції невинуватості // Підприємництво, господарство, право. – 2008. – № 3. – С. 144-146

4. Європейська конвенція про захист прав та основних свобод людини від 4 листоп. 1950 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.echr.ru/documents/doc/2440800/2440800-002.htm>.

5. Лобойко Л. М. Принцип диспозитивності в кримінальному процесі України: монографія / Л. М. Лобойко. – Д.: Юрид. акад. М-ва внутр. справ; Ліра лтд, 2004. – 216 с.

6. Международное право в документах: учеб. пособие / сост.: Н. Т. Блатова, Г. М. Мелков. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 1997. – 696 с.

7. Нор В. Тлумачення сумнівів на користь підсудного під час постановлення вироку / В. Нор, Б. Яворський // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – 2010, Випуск 51.

8. Півненко В. Принцип презумпції невинуватості. Суперечності конституційних положень та норм кримінально-процесуального законодавства / В. Півненко, С. Коновалов // Вісник прокуратури. – 2007. – №7. – С.64–67.

9. Теория доказательств в советском уголовном процессе / под ред. Н. В. Жогина. – М.: Юрид. лит., 1973. – 736 с.

10. Юдківська Г. А. Затримання особи та взяття під варту у світлі вимог презумпції невинуватості / Г. А. Юдківська // Адвокат. – 2008. – № 3. – С. 12–21.

11. Юдківська Г. Ю. Застосовність принципу презумпції невинуватості до відсторонення та звільнення обвинувачених з роботи: аналіз прецедентного права Європейського Суду з прав людини / Г. Ю. Юдківська // Часопис Академії адвокатури України. Число 1, квітень, 2008.

12. Юдківська Г. Ю. Принцип презумпції невинуватості в кримінальному процесі України та практиці Європейського Суду з прав людини: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / Юдківська Ганна Юріївна. – К., 2008. – 20 с.

Тема 16 (1). Версії в процесі доказування

1. Поняття і класифікація криміналістичних версій.
2. Правила висування і перевірки версій.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Побудова типових слідчих версій на початковому етапі розслідування.
2. Версія – фактична підстава для проведення слідчих (розшукових) дій.
3. Версії в практиці пізнавальної діяльності слідчого.

Тема 16 (2). Версії в процесі доказування

1. Правила побудови версій в кримінальному провадженні.
2. Планування розслідування і побудова версій: співвідношення понять.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Структура процесу доказування у кримінальному провадженні.
2. Роль версій в кримінально-процесуальному доказуванні.
3. Співвідношення визначення меж доказування та побудова версій.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Великанов С. В. Класифікація слідчих ситуацій в криміналістичній методиці : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / С. В. Великанов. – Х., 2002. – 218 с.

3. Коновалова В. Е. Версия: концепция и функции в судопроизводстве / В. Е. Коновалова. – Х.: Консум, 2000. – 176 с.

4. Криминалістика: учебник / под ред. проф. А.Г. Филиппова. – М.: Юриспруденция, 2000.- 352 с.

5. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 1 / О.М. Бандурка, Є.М. Блажівський, Є.П. Бурдоль та ін.;

за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, А.В. Портнова. – Харків: Право, 2012. – 768 с.

6. Лобойко Л.М. Кримінальний процес: підручник / Л.М. Лобойко. – К.: Істина, 2014. – 432 с.

7. Общие проблемы процессуального доказывания / Ф.Н. Фаткуллин; науч. ред.: Я.С. Аврах. – 2-е изд., доп. – Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1976. – 206 с.

8. Стратонов В. М. Теоретичні основи та практика пізнавальної діяльності слідчого : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / В. М. Стратонов. – Х., 2008. – 36 с.

Тема 17. Застосування технічних засобів при збиранні та перевірці доказів

1. Застосування спеціальних знань і технічних засобів суб'єктами кримінального процесуального провадження при збиранні та перевірці доказів та їх процесуальних джерел.

2. Види науково-технічних засобів, які використовуються при збирання та перевірці доказів (джерел доказів).

3. Процесуальний порядок застосування науково-технічних засобів та перспективи подальшого їх вдосконалення у кримінальному процесуальному доказуванні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Спеціальні знання та їх використання у кримінальному провадженні.

2. «Детектор брехні» в кримінальному провадженні: правові основи та межі використання.

3. Види технічних засобів та їх використання у кримінальному провадженні зарубіжних країн.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Белкин Р.С. Курс криминалистики: в 3 т. / Р.С.Белкин. – М.: Юристъ, 1997. – Т. 3: Криминалистические средства, приемы и рекомендации. – 480 с.

3. Гізатова С.А. Деякі питання застосування захисником науково-технічних засобів під час проведення слідчих дій / С.А. Гізатова // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2012. – № 3. – С. 186–192.

4. Карпов Н.С. Теоретичні основи та практика використання передового досвіду органів внутрішніх справ у протидії злочинній діяльності: монографія / Н.С. Карпов, В.П. Бахін. – К.: Нац. акад. внутр. справ України, 2003. – 119 с.

5. Коваленко В.В. Застосування науково-технічних засобів спеціалістами при проведенні слідчих дій : [монографія] / Володимир Вікторович Коваленко. – Луганськ. : РВВ ЛДУВС, 2007. – 210 с.

6. Маркусь В.О. Криміналістика. Навчальний посібник / В.О. Маркусь. – К.: Кондор, 2007. – 558 с

7. Пунда О.О. Використання даних, одержаних в результаті застосування науково-технічних засобів, для доказування в кримінальному процесі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Олександр Олегович Пунда. – Львів, 2001. – 222 с.

8. Пунда О.О. Допустимість використання науково-технічних засобів у кримінальному процесі / О.О. Пунда // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. Науковий часопис. – 2002. – № 1. – С. 129-135.

9. Салтевський М.В. Криміналістика (у сучасному вигляді): підручник / М.В. Салтевський – К.: Кондор, 2005. – 588 с.

10. Хараберюш І.Ф. Форми та напрями використання спеціальної техніки в правоохоронній діяльності / І.Ф. Хараберюш // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2012. – № 2. – С. 158-166.

Тема 18. Внутрішнє переконання в оцінці доказів

1. Оцінка доказів: основні положення.
2. Внутрішнє переконання, як метод і результат оцінки доказів у кримінальному провадженні.
3. Внутрішнє переконання як елемент принципу вільної оцінки доказів у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Роль внутрішнього переконання слідчого під час оцінки доказів.
2. Поняття та юридико-психологічні особливості формування внутрішнього переконання.
3. Фактори впливу на внутрішнє переконання при оцінці доказів.

Інформаційні джерела:

1. Большой юридический словарь / авт. и сост. А. Б. Борисов. – М.: Книжный мир, 2010. – 847 с.
2. Власов А.А. Адвокат как субъект доказывания в гражданском и арбитражном процессе / А.А. Власов. – М.: ООО Издательство «Юрлитинформ», 2000. – 240 с.
3. Дроздович Н.Л. Внутрішнє переконання судді як елемент принципу вільної оцінки доказів / Н.Л. Дроздович // Часопис Київського університету права. — 2010. — № 1. — С. 250-258.

4. Дроздович Н.Л. Проблеми визначення поняття «внутрішнє переконання судді» у кримінальному процесі України / Н.Л. Дроздович // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 3. – С. 224–228.

5. Кони А. Ф. Избранные труды и речи / А. Ф. Кони; [вступ. ст. Г. М. Резника]. – М.: Юрайт, 2011. – 589 с.

6. Куйбіда Р.О. Дисциплінарна відповідальність суддів в Україні: проблеми законодавства і практики / Р.О. Куйбіда, М.Л. Середа. – К. : ФОП Москаленко О.М., 2013. – 72 с.

7. Лупинская П.А. Доказательства и доказывание в новом уголовном процессе / П.А. Лупинская // Рос. юстиция. – 2002. – № 7. – С. 5–8

8. Михеєнко М.М. Принцип вільної оцінки доказів у радянському кримінальному процесі / Михеєнко М.М. // Проблеми розвитку кримінального процесу в Україні. – К.: Юрінком Інтер, 1999. – 79 с.

9. Муромцев С.А. Гражданское право Древнего Рима / С.А. Муромцев; отв. ред. А.Д. Рудоквас; науч. ред. В.С. Ем. – М.: Статут, 2003. – 685 с. 17. Правила Арбитражного института Стокгольмской торговой палаты [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/752_050.

10. Омельченко О.А. Римское право: [учебник] / О.А. Омельченко. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Изд-во Эксмо, 2005. – 221 с.

11. Резник Г.М. Внутреннее убеждение при оценке доказательств / Г.М. Резник. – М.: Юрид. лит., 1977. – 120 с.

12. Спесивов В.В. Некоторые вопросы законодательного закрепления понятия оценки доказательств в гражданском и арбитражном процессах / В.В. Спесивов // Вестник ПАГС. – 2009. – № 4. – С. 121–126.

Тема 19 (1). Особливості збирання доказів та їх використання у справах про злочин неповнолітніх

1. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх: загальна характеристика.

2. Особливості доказування на стадії досудового розслідування.

3. Предмет доказування по справам щодо неповнолітніх.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Судова практика у справах про злочин неповнолітніх і втягнення їх у злочинну діяльність.

2. Неповнолітній – суб'єкт суспільно небезпечного діяння.

3. Особливості збирання доказів та їх використання у справах про злочини неповнолітніх у зарубіжних країнах.

Тема 19 (2). Особливості збирання доказів та їх використання у справах про злочин неповнолітніх

1. Особливості закінчення досудового розслідування у справах щодо неповнолітніх.

2. Особливості доказування в справах щодо неповнолітніх на стадії судового розгляду.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

4. Участь адвоката в справах про злочин неповнолітніх.
5. Характеристика примусових заходів виховного характеру за Кримінальним кодексом України.
6. Предмет доказування у справах про злочини неповнолітніх.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.
2. Бурдін В. М. Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 / В. М. Бурдін. – К., 2002. – 18с.
3. Гончар Т. О. Неповнолітній як суб'єкт відповідальності за кримінальним правом України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 / Т. О. Гончар. – Одеса, 2005. – 20 с.
4. Дідківська Г. В. Особливості кримінально-процесуального провадження у злочинах, вчинених неповнолітніми із соціально-неблагополучних сімей [монографія] / Г. В. Дідківська. – Київ: Центр учбової літератури, 2016. – 216 с.
5. Журавель В.А. Слідчі (розшукові) дії як засоби формування доказів за чинним Кримінальним процесуальним кодексом України / В.А. Журавель // Теорія та практика судової експертизи і криміналістики. – 2013. – Вип. 13. – С. 22– 30.
6. Козьяков І. М. Особливості предмету доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх / І. М. Козьяков // Правовий вісник Української академії банківської справи. – 2013. – № 9. – С. 88–92. 9.
7. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх / М. Кокошко // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2016. – № 2. – С. 10–18.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / Відп. ред.: С.В. Ківалов, С.М. Міщенко, В.Ю. Захарченко. – Х.: Одісей, 2013. – 1104 с.
9. Кучеріна І.Г. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх в Україні: наук.-практ. посіб. / І.Г. Кучеріна, Г.В. Попов, Я.М. Шевченко, Г.В. Щербакова, К.І. Грейдіна. – К.: Національна академія прокуратури України, 2014. – 232 с.
10. Черноус Ю.М. Слідча діяльність: характеристика та напрями вдосконалення: монографія / В.С. Кузьмічов, Ю.М. Черноус. – К.: ЗАТ «НІЧЛАВА», 2005. – 448 с

Тема 20 (1). Доказування в кримінальному провадженні щодо укладення угод

1. Угода про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим: загальна характеристика.

2. Особливості доказування щодо укладення угоди про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Поняття та загальна характеристика угоди в кримінальному провадженні.

2. Обставини, що враховуються при укладенні угоди.

3. Наслідки укладення угоди про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим у кримінальному провадженні.

Тема 20 (2). Доказування в кримінальному провадженні щодо укладення угод

1. Угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості: загальна характеристика.

2. Особливості доказування щодо укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Обставини, що враховуються при укладенні угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.

2. Наслідки укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.

3. Участь захисника у кримінальному провадженні на підставі угод.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Науково–практичний коментар / Відп. ред.: С.В. Ківалов, С.М. Міщенко, В.Ю. Захарченко. – Х.: Одиссей, 2013. – 1104 с.

3. Про деякі питання здійснення кримінального провадження на підставі угод: Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 15 листопада 2012 р. №223-1679/0/4-12 // [Електронний ресурс]: – Режим доступу: sc.gov.ua/ua/2012_rik.html.

4. Про практику застосування прокурорами інститу- ту угод у кримінальному провадженні : Інформа- ційний лист Генеральної прокуратури України від 24.04.2013 № 09/1 – 101 вих. – 317–07–13

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.gp.gov.ua/ua/scientifically_methodical_advice.html?_m=publications&_t=cat&id=106860

5. Гринюк В. О. Функція обвинувачення в кримінальному провадженні України: теорія та практика: монографія / В. О. Гринюк. – К.: Алерта, 2016. – С. 302.

6. Соловей Г. В. Угоди про визнання вини у новому Кримінальному процесуальному кодексі України / В. І. Теремецький, Г. В. Соловей // Юридична наука. – 2012. – № 7. – С. 111–115.

7. Твердохліб М. Проблема законодавчого вдосконалення кримінального провадження на підставі угод // Порівняльно-аналітичне право. – 2016. – № 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pap.in.ua/1_2016/108.pdf С. 359.

8. Тітко І. А. Нормативне забезпечення та практика реалізації приватного інтересу в кримінальному процесі України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 – Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність / Тітко Іван Андрійович. – Х., 2016. – С. 368–369.

9. Тюрін Г. Є. Порядок діяльності прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод [Електронний ресурс] / Г. Є. Тюрін // Форум права. – 2014. – № 2. – С. 442–447. – Режим доступу : file:///C:/Users/%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D1%81/Downloads/FP_index.htm_2014_2_78.pdf.

Тема 21 (1). Доказування в справах приватного обвинувачення у кримінальному провадженні

1. Справи приватного характеру: загальна характеристика.
2. Особливості доказування в справах приватного характеру.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Публічність, як засада кримінального провадження.
2. Становлення і розвиток приватного обвинувачення.
3. Розмежування кримінальних проваджень за категорією публічності.

Тема 21 (1). Доказування в справах приватного обвинувачення у кримінальному провадженні

1. Початок і закінчення досудового розслідування у справах приватного характеру.
2. Відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного характеру.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Умова набуття статусу приватності в справах публічного характеру.
2. Роль потерпілого в справах приватного характеру.

3. Предмет і межі доказування у справах про злочини приватного обвинувачення

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. . Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за ред. В. Г. Гончаренко, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. – Х.: Право, 2012. – С. 844.

3. Про практику застосування судами законодавства, яким передбачені права потерпілих від злочинів: Постанова Пленуму Верховного Суду України № 13 від 02.07.04 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v0013700-04>.

4. Дерев'янкін С. Л. Публічність та диспозитивність у кримінальному судочинстві: автореф. дис. на здобут. наук. ступ. канд. юрид. наук: 12.00.09 / Сергій Леонідович Дерев'янкін; ХНУВС. – Х., 2005. – 20 с.

5. Костовська О. М. Доказування у справах про злочини приватного обвинувачення : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / Костовська О. М. – К., 2012. – 16 с.

6. Костовська О. М. Історія становлення та розвитку приватного обвинувачення у кримінальному судочинстві / О. М. Костовська // Економіка. Фінанси. Право. – 2009. – № 5. – С. 30–34.

7. Костовська О. М. Співвідношення приватного та публічного обвинувачень у кримінальному процесі / О. М. Костовська // Митна справа. - 2008. – № 3(57), ч. 2. – С. 84–87.

8. Лобойко Л. М. Принцип диспозитивності у кримінальному процесі України : [монографія] / Леонід Миколайович Лобойко ; Юрид. акад. М-ва внутр. справ. – Дніпропетровськ : Ліра ЛТД, 2004. – 216 с.

9. Малярчук Н. В. Приватне обвинувачення як диференціація кримінально-процесуальної форми : автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика ; судова експертиза ; оперативно-розшукова діяльність» / Назар Вікторович Малярчук. – К., 2010. – 18 с.

10. Навроцька В. В. Засада диспозитивності та її реалізація в кримінальному процесі України : [монографія] / Віра Вячеславівна Навроцька. – Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2010. – 440 с.

11. Савицький Д. О. Доказування у справах про злочини приватного обвинувачення : монографія / Д. О. Савицький, О. М. Костовська. – Львів : Каменярь, 2012. – 235 с.

Тема 22 (1). Доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб

1. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб: загальна характеристика.
2. Особливості процесу доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження.
2. Особливості проведення процесуальних дій щодо окремої категорії осіб.
3. Особливості порядку притягнення до кримінальної відповідальності, затримання і обрання запобіжного заходу в кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.

Тема 22 (2). Доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб

3. Особливий порядок кримінального провадження щодо судді.
4. Особливості кримінального провадження щодо Генерального прокурора.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Незалежність і недоторканість суддів, як засада кримінального провадження.
2. Порядок кримінального провадження щодо Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
3. Особливості кримінального провадження щодо народного депутата України.

Інформаційні джерела:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.
3. Про статус народного депутата: Закон України / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 3.
4. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 14-15, № 16-17, ст. 22.
5. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13.07.2017 / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 35, ст.376.
6. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2.06.2016 / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 31, ст.545
7. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 20.
8. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 2-3, ст.12

9. Виноградова Л. Є. Юридична відповідальність суддів загальних судів України : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.10. Судоустрій; прокуратура та адвокатура / Л. Є. Виноградова. – О., 2004. – 187 с.

10. Кузьмічова Є.В. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб / Є.В. Кузьмічова // Юридична наука, 2014. – №8. – С. 107-116.

11. Смирний С. І. Порядок порушення кримінальної справи та затримання осіб, що користуються імунітетом // І. С. Смирний // Часопис Академії адвокатури України. – 2010. – № 6. – С. 1–6.

12. Удалова Л. Д. Досудове провадження у кримінальних справах щодо окремих службових осіб, які обіймають особливо відповідальне становище : монографія // Л. Д. Удалова, І. В. Бабій. – К. : КНТ, 2010. – 192 с.

Тема 23 (1). Роль адвоката в процесі доказування

1. Функціональне спрямування адвоката у кримінальному провадженні.
2. Кримінально-процесуальні гарантії захисника як суб'єкта доказування.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Забезпечення адвокатом захисту підозрюваного (обвинуваченого).
2. Участь адвоката за призначенням.
3. Участь адвоката за угодою.

Тема 23 (2). Роль адвоката в процесі доказування

1. Правові гарантії забезпечення адвокатської діяльності у кримінальному провадженні.
2. Збирання доказів адвокатом у кримінальному провадженні.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Засоби захисту, які використовуються адвокатом у кримінальному провадженні.
2. Відмова від адвоката: підстави та процесуальний порядок.
3. Особливості перевірки та оцінки доказів адвокатом.

Інформаційні джерела:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 15 лютого 2018 р. – К.: Правова єдність, 2018. – 304 с.

2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5.07.2012 / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, ст.282.

3. Власюк В. В. Роль адвоката в кримінальному провадженні на підставі угод / В. В. Власюк // Наше право . – 2013. - № 6. – С. 144-149.

4. Головань І. В. До питання про поняття адвокатської діяльності / І. В. Головань // Адвокат. – 2012. – № 1 (136). – С. 12– 16.

5. Іваницький С. О. Адвокат-захисник і прокурор у кримінальному провадженні: складні грані взаємовідносин / С. О. Іваницький // Вісник

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Право . – 2013. – № 1082, вип. 16. - С. 214-216.

6. Ковальська В. Роль і статус захисника в кримінальному процесі / В. Ковальська // Актуальні проблеми застосування нового кримінального процесуального законодавства України та тенденції розвитку криміналістики на сучасному етапі: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Харків, 5 жовтня 2012 р.). – Харків: ХНУВС, 2012. – С. 96–97.

7. Лань О.Ю. Захисник – суб'єкт доказування у кримінальному провадженні // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – №4. – С. 400-407.

8. Обрізан Н. Роль захисника в збиранні доказів у кримінальному процесі України та зарубіжних країнах: порівняльний аналіз // Право України. – 2005. – №7. – С. 100-104.

9. Попелюшко В. О. Функція захисту в кримінальному судочинстві України: монографія / В. О. Попелюшко; НУ «Остроз. акад.». – Острог, 2009. – 634 с.

10. Правила адвокатської етики: затв. Установ. з'їздом адвокатів України 17 листоп. 2012 р. // Юридичний журнал: аналітичні матеріали. Коментарі. Судова практика. –2013. – № 2. – С. 119-136.

11. Рабінович П. М. Вільний вибір захисника своїх прав: (проблеми офіційної інтерпретації статті 59 Конституції України) / П. М. Рабінович [та ін.] // Право України. – 2013. – № 3/4. – С. 376-384.

12. Рибалка О. В. Представництво і захист адвокатом інтересів потерпілого в кримінальному провадженні / О. В. Рибалка // Право і суспільство . – 2013. – № 6.2. – С. 358-361.

13. Яновська О. Протестна діяльність адвоката в кримінальному провадженні / О. Яновська // Слово Національної школи суддів України . – 2013. – № 4. – С. 124-130.

Тема 24. Використання доказів, отриманих на території інших країн у кримінальному провадженні

1. Загальні засади міжнародного співробітництва.
2. Докази, отримані на території інших країн та їх використання під час кримінального провадження.

ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій.
2. Допустимість і достатність доказів, отриманих на території інших країн.
3. Забезпечення прав і законних інтересів учасників кримінального провадження при використанні доказів, отриманих в процесі міжнародної правової допомоги.

Інформаційні джерела:

2. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах від 22.01.1993 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до документа: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_009.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / [За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила]. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.

3. Ахтырская Н. Оказание правовой помощи по уголовным делам в рамках Содружества // Российская юстиция. – 2002. - № 7. – С. 58.

4. Виноградова О.І. Передача предметів при наданні правової допомоги у кримінальних справах / О.І. Виноградова // Адвокат. – 1999. – № 3. – С. 20-22.

5. Волеводз А.Г. Концептуальные проблемы совершенствования регламентации уголовно-процессуальных аспектов международного сотрудничества в проекте УПК РФ // Юрист. – 2001. - № 1. – С. 73.

6. Бирюков П.Н. К вопросу о правовом статусе доказательств по уголовным делам, полученных из источников в иностранном государстве // Правоведение. – 1999. - № 2. – С. 232.

7. Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах від 20.04.1959 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до документа: zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_036.

8. Іщенко В.М. Проблеми юридичної визначеності належних способів збирання фактичних даних як критерію допустимості доказів у кримінальному процесі / В.М. Іщенко // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 413-421.

9. Сизоненко А. С. Використання доказів, отриманих на території інших країн, в кримінальному процесі України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 "Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза" / Сизоненко А. С. – К., 2004. – 18 с.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни «Проблеми теорії доказів у кримінальному провадженні» здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового контролів.

Завданням поточного контролю є перевірка ступеня засвоєння студентом теоретичного і практичного матеріалу за семестр.

Завданням підсумкового контролю, який проводиться у формі заліку, є перевірка розуміння студентом програмного матеріалу дисципліни в цілому або її частини, логіки і взаємозв'язків між окремими розділами, здатності використання набутих знань при вирішенні практичних завдань.

Підсумковий контроль знань студентів у формі заліку може бути зарахований за результатами поточного контролю або з урахуванням результатів заліку.

Об'єктами поточного контролю знань студентів можуть бути: повнота і якість виконання завдань на семінарських заняттях; якість і повнота виконання індивідуальних завдань та самостійної роботи; якість і повнота виконання тестових модульних контрольних робіт; вміння представити (захистити) результати виконаної роботи; активність при вирішенні колективних, дискусійних та інших завдань; знань і вмінь під час застосування інтерактивних, креативних (творчих) методів навчання.

7.ПИТАННЯ ГАРАНТОВАНОГО РІВНЯ ЗНАНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

1. Доказове право і норми, які до нього входять.
2. Система доказового права.
3. Методи пізнання теорії доказів.
4. Місце теорії доказів в системі наукових знань.
5. Теорія пізнання як основа теорії доказування у кримінальному процесі.
6. Існуючі теорії доказів у кримінальному процесі: загальна характеристика.
7. Завдання кримінального провадження: суть та зміст.
8. Значення відповідних вимог «захисту», «охорони», «швидкості», «повноти», «неупередженості».
9. Завдання доказового права: суть та зміст.
10. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування.
11. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права.
12. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування.
13. Зв'язок теорії доказів з іншими галузями права та суміжними науками.
14. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність.
15. Значення теорії доказів для вдосконалення практики кримінальної процесуальної діяльності.
16. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування.
17. Конституційні та гносеологічні основи теорії доказування.
18. Пізнавальний та обґрунтований аспекти кримінального процесуального доказування.
19. Особливості та методи пізнання у кримінальному провадженні.
20. Значення методології за для дослідження доказів та доказування.
21. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування.
22. Криміналістична ідентифікація - основний метод пізнання в кримінальному провадженні.
23. Кримінальна процесуальна форма доказування: теоретико-правовий аспект.

- 24.Кримінальна процесуальна форма доказування і її вплив на прийняття рішень у кримінальному провадженні.
- 25.Роль презумпцій та преюдицій в процесі доказування.
- 26.Наслідки порушення процесуальної форми у кримінальному провадженні.
- 27.Процесуальні гарантії в доказуванні та їх значення.
- 28.Поняття і зміст істини у кримінальному процесі.
- 29.Абсолютна і відносна істина у кримінальному провадженні.
- 30.Основні підходи розуміння істини в сучасному кримінальному судочинстві.
- 31.Встановлення істини – самоціль органів досудового розслідування.
- 32.Концепція конвенційної істини у кримінальному провадженні.
- 33.Особливості процесу доказування на стадії досудового розслідування.
- 34.Особливості процесу доказування на стадії підготовчого провадження.
- 35.Особливості процесу доказування на стадії судового провадження.
- 36.Особливоості процесу доказування на стадії апеляційного та касаційного провадження.
- 37.Поняття етичних основ процесу доказування у кримінальному провадженні.
- 38.Етика слідчого та особливості її нормативної регламентації.
- 39.Предмет слідчої етики.
- 40.Порушення етичних норм як підстава відповідальності слідчого.
- 41.Мораль і кримінальна процесуальна діяльність слідчого: співвідношення понять.
- 42.Етика кримінального процесуального доказування.
- 43.Моральні засади.
- 44.Форми досудового розслідування.
- 45.Значення етичних засад в діяльності прокурора у кримінальному провадженні.
- 46.Значення етичних засад в діяльності оперативного працівника у кримінальному провадженні.
- 47.Значення етичних засад в діяльності слідчого судді, судді у кримінальному провадженні.
- 48.Класифікація суб'єктів кримінального процесуального доказування.
- 49.Діяльність слідчого в сфері кримінального процесуального доказування.
- 50.Роль прокурора в процесі доказування.
- 51.Роль суду у доказуванні в кримінальному провадженні.
- 52.Підозрюваний, обвинувачений, як суб'єкти доказування.
- 53.Захисник як суб'єкт доказування.
- 54.Потерпілий, цивільний позивач і цивільний відповідач, як суб'єкти доказування.
- 55.Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання.
- 56.Процесуальні повноваження прокурора щодо доказування вини особи у кримінальному провадженні.

57. Обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні.
58. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний, безпосередній).
59. Головний факт, доказові і проміжні факти.
60. Співвідношення предмета та меж доказування.
61. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні.
62. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів.
63. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовній діяльності.
64. Умови допустимості доказів у кримінальному провадженні.
65. Допустимість використання доказів (показань) з чужих слів.
66. Критерії оцінки доказів з точки зору їх допустимості, достатності, достовірності і належності.
67. Критерії оцінки доказів з точки зору їх допустимості, достатності, достовірності і належності.
68. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми.
69. Поняття захисту доказів у кримінальному провадженні.
70. Імунітет в кримінальному судочинстві: поняття та значення.
71. Поняття «імунітет свідка» в кримінальному провадженні.
72. Класифікація імунітету свідка за кримінальним процесуальним законодавством.
73. Правовий імунітет та його різновиди.
74. Свобода від самовикриття близьких родичів та членів сім'ї в контексті реалізації прав особи.
75. Генезис поняття «презумпція невинуватості».
76. Поняття та значення принципу презумпції невинуватості у кримінальному провадженні.
77. Стан теоретичного розроблення правового явища «презумпція невинуватості» у кримінальному провадженні
78. Характеристика положень, які розкривають зміст принципу презумпції невинуватості у кримінальному провадженні.
79. Поняття і класифікація криміналістичних версій.
80. Правила висування і перевірки версій.
81. Правила побудови версій в кримінальному провадженні.
82. Планування розслідування і побудова версій: співвідношення понять.
83. Застосування спеціальних знань і технічних засобів суб'єктами кримінального процесуального провадження при збиранні і перевірці доказів та їх процесуальних джерел.
84. Види науково-технічних засобів, які використовуються при збирання та перевірці доказів (джерел доказів).
85. Процесуальний порядок застосування науково-технічних засобів і перспективи подальшого їх вдосконалення у кримінальному

- процесуальному доказуванні.
86. Оцінка доказів: основні положення.
 87. Внутрішнє переконання, як метод і результат оцінки доказів у кримінальному провадженні.
 88. Внутрішнє переконання як елемент принципу вільної оцінки доказів у кримінальному провадженні.
 89. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх: загальна характеристика.
 90. Особливості доказування на стадії досудового розслідування.
 91. Предмет доказування по справам щодо неповнолітніх.
 92. Особливості закінчення досудового розслідування у справах щодо неповнолітніх.
 93. Особливості доказування в справах щодо неповнолітніх на стадії судового розгляду.
 94. Угода про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим: загальна характеристика.
 95. Особливості доказування щодо укладення угоди про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим у кримінальному провадженні.
 96. Угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості: загальна характеристика.
 97. Особливості доказування щодо укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.
 98. Справи приватного характеру: загальна характеристика.
 99. Особливості доказування в справах приватного характеру. Початок і закінчення досудового розслідування у справах приватного характеру.
 100. Відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного характеру.
 101. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб: загальна характеристика.
 102. Особливості процесу доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.
 103. Особливий порядок кримінального провадження щодо судді.
 104. Особливості кримінального провадження щодо Генерального прокурора.
 105. Функціональне спрямування адвоката у кримінальному провадженні.
 106. Кримінально-процесуальні гарантії захисника як суб'єкта доказування.
 107. Правові гарантії забезпечення адвокатської діяльності у кримінальному провадженні.
 108. Збирання доказів адвокатом у кримінальному провадженні.
 109. Загальні засади міжнародного співробітництва.

110. Докази, отримані на території інших країн та їх використання під час кримінального провадження.

8.ІНДИВІДУАЛЬНІ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНІ ЗАВДАННЯ:

1. Зв'язок теорії доказів з іншими науками.
2. Поняття, суть і значення теорії доказів для кримінального судочинства.
3. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального провадження.
4. Теорія формальних доказів.
5. Теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням.
6. Англосаксонська теорія доказів.
7. Форми реалізації завдань кримінального процесуального доказування.
8. Значення теорії доказів та використання в практичній діяльності органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді та суду.
9. Особливості пізнання під час кримінального провадження.
10. Порівняльна характеристика завдань кримінального процесуального доказування зарубіжних країн.
11. Вплив науково-технічного прогресу та практики в теорії доказів і доказуванні у кримінальному провадженні.
12. Урахування сучасних досліджень у царині теорії доказування під час внесення змін і доповнень у кримінальне процесуальне законодавство щодо порядку та засобів доказування у кримінальному провадженні. Кримінальне процесуальне доказування – специфічна форма пізнання.
13. Теорія пізнання як основа теорії доказування у кримінальному провадженні.
14. Системно-структурний підхід у теорії доказування.
15. Перспективи застосування обвинувальної та позовної парадигми у оновленні сучасної теорії доказуванні у науці кримінального процесу.
16. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання у створенні теорії доказування у кримінальному процесі
17. Роль процесуальної форми як гарантії встановлення істини у кримінальному провадженні.
18. Можливі причини недодержання процесуальної форми і шляхи їх усунення.
19. Стандарти доказування та формування знання у кримінальному провадженні.
20. Особливості формування доказів та доказування в кримінальному судочинстві України.
21. Мета доказування – встановлення істини.
22. Істина і засоби її досягнення у кримінальному провадженні.
23. Істина в кримінальному судочинстві: ідея, догма права, реалізація.
24. Слідчі і судові версії.
25. Застосування технічних засобів при збирання та перевірці доказів.
26. Генезис інституту імунітету свідка в кримінальному провадженні.
27. Актуальні питання імунітету свідка в кримінальному судочинстві.

28. Презумпції і преюдиції в доказуванні.
29. Презумпція невинуватості підозрюваного (обвинуваченого) та її реалізація в практиці слідчих і судових органів.
30. Презумпція невинуватості особи- право на виправдання.
31. Презумпція невинуватості – основа доказової діяльності у кримінальному провадженні.
32. Досвід застосування практики ЄСПЛ щодо дотримання принципу презумпції невинуватості.
33. Побудова типових слідчих версій на початковому етапі розслідування.
34. Версія – фактична підстава для проведення слідчих (розшукових) дій.
35. Структура процесу доказування у кримінальному провадженні.
36. Співвідношення визначення меж доказування та побудова версій.
37. Спеціальні знання та їх використання у кримінальному провадженні.
38. «Детектор брехні» в кримінальному провадженні: правові основи та межі використання.
39. Роль внутрішнього переконання слідчого під час оцінки доказів.
40. Поняття та юридико-психологічні особливості формування внутрішнього переконання.
41. Судова практика у справах про злочин неповнолітніх і втягнення їх у злочинну діяльність.
42. Неповнолітній – суб'єкт суспільно небезпечного діяння.
43. Участь адвоката в справах про злочин неповнолітніх.
44. Характеристика примусових заходів виховного характеру за Кримінальним кодексом України.
45. Обставини, що враховуються при укладенні угоди.
46. Наслідки укладення угоди про примирення підозрюваного (обвинуваченого) з потерпілим у кримінальному провадженні.
47. Обставини, що враховуються при укладенні угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.
48. Наслідки укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості у кримінальному провадженні.
49. Публічність, як засада кримінального провадження.
50. Розмежування кримінальних проваджень за категорією публічності.
51. Умова набуття статусу приватності в справах публічного характеру.
52. Роль потерпілого в справах приватного характеру.
53. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження.
54. Особливості порядку притягнення до кримінальної відповідальності, затримання і обрання запобіжного заходу в кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.
55. Незалежність і недоторканість суддів, як засада кримінального провадження.
56. Порядок кримінального провадження щодо Уповноваженого Верховної

Ради України з прав людини.

57. Забезпечення адвокатом захисту підозрюваного (обвинуваченого).
58. Участь адвоката за призначенням.
59. Участь адвоката за угодою.
60. Засоби захисту, які використовуються адвокатом у кримінальному провадженні.
61. Відмова від адвоката: підстави та процесуальний порядок.
62. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій.
63. Допустимість і достатність доказів, отриманих на території інших країн.
64. Способи збирання доказів стороною обвинувачення.
65. Способи збирання доказів стороною захисту.
66. Морально-правові джерела слідчої діяльності.
67. Єдність законності та моральності в роботі слідчого.
68. Спільність і вдмінність етичних норм і норм доказового права.
69. Юридична мораль і етика.
70. Психологічні детермінанти професійної сомаоцінки слідчого.
71. Етичні основи процесу доказування у кримінальному провадженні.
72. Моральність як основоположна умова справедливого рішення.
73. Етика і її роль в процесі доказування.
74. Етика судового рішення.
75. Роль оперативно-розшукової діяльності в процесі доказування.
76. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні.
77. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні.
78. Доктрина «сприяння захисту» та процес доказування.
79. Сутність поняття «асиметрія доказування».
80. Принцип презумпції невинуватості та доведеності вини в контексті доказування.
81. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти).
82. Межі доказування та вчення про достатність доказів.
83. Рівні доказування.
84. Використання показань з чужих слів в зарубіжних країнах.
85. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.
86. Проблеми зміни парадигми кримінального процесуального доказування в сучасних умовах.
87. Правила користування доказами.
88. Практичне значення класифікації доказів.
89. Засоби усунення розбіжностей в показаннях.
90. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні) як речові докази.
91. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. : [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254K/96-Вр>
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. : [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/shgw/995_004
3. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 р.: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р.: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/99>
5. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 10 грудня 1984 р. : [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_085
5. Мінімальні стандартні правила відправлення правосуддя щодо неповнолітніх («Пекінські правила») від 29 листопада 1985 р.: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua-info.biz/legal/baseni/ua-rmpubu/index.htm>
6. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Шпонки, А. В. Портнова. — Х.: Право, 2012. — Т. 1. — 768 с
7. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / Є. М. Блажівський, Ю. М. Грошевий, Ю. М. Дьомін та ін. ; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Шпонки, А. В. Портнова.- Х.: Право, 2012. — Т. 2. — 664 с
8. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. — К.: Юстініан, 2012. — 1224 с
10. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. 3-тє вид., переробл. та доповн. / за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. — К.: Атіка, 2005. — 1064 с.
11. Про засади державної мовної політики : Закон України від 3 липня 2012 р. : [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/50>
12. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06. 2011 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 51. — Ст. 577.
13. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06. 2016 р. № 1402-УШ // Відомості Верховної Ради України. — 2016. — № 31. — Ст. 545.
14. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23 лютого 2006 р. // Офіційний вісник

України. — 2006. — № 12. — С. 16-22.

15. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 11. — Ст. 50.

16. Про державну таємницю : Закон України від 21 січня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 16. — Ст. 93.

17. Про міжнародні договори України : Закон України від 29 червня 2004 р. : [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main>

18. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2015.—№ 40-41. — Ст. 379.

19. "Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лютого 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 22. — Ст. 303.

20. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон, України від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1993: — № 35. — Ст. 358.

21. Про попереднє ув'язнення : Закон України від 30 червня 1993 р. // Відомості Верховної Ради. — 1993. — № 35. — Ст. 360.

22. Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду : Закон України від 1 грудня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 1. — Ст. 123; Про прокуратуру : Закон України від 5 листопада 1991 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — №53. — Ст. 793.

24. Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — №27. — Ст. 382.

25. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 28. — Ст. 232.

26. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень статті 58 Конституції України, статей 6, 81 Кримінального кодексу України (справа про зворотню дію кримінального закону в часі) від 19 квітня 2000 р. // Вісник Конституційного Суду України. — 2000. — № 2. — С. 29-34.

27. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (справа про податки) від 5 квітня 2001 р. // Вісник Конституційного Суду України. — 2001. — № 2. — С. 19-22.

28. Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 р. № 15-рп/2004 (справа про призначення судом більш м'якого покарання : [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v015p710-04>

29. Порядок внесення коштів на спеціальний рахунок у разі

застосування застави як запобіжного заходу: затв. постан. Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 р. № 15 // Офіційний вісник України. — 2012. — № 4. — Ст. 151.

30. Про внесення змін до Порядку внесення коштів на спеціальний рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2012 р. № 27 // Офіційний вісник України. — 2012. — № 5. — Ст. 177.

31. Положення про порядок застосування електронних засобів контролю : затв. наказом МВС України від 9 серпня 2012 р. // Офіц. вісн. України. — 2012. — № 76. — Ст. 3093.

32. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень: затв. наказ. Мін'юсту України від 26 грудня 2012 р. № 1950/5 // Офіційний вісник України. — 2013. — № 3, 22 січня. — Ст. 91.

Начальна література:

33. Кримінальний процес: Підручник/ [Ю.М. Грошевий, В.Я. Тацій, А.Р. Туманянц та ін. ; за ред. В.Я. Тація, Ю.М. Грошевого, О.В. Капліної, О.Г. Шило] — Харків: Право, 2013.- 824 с.

34. Курс лекцій з кримінального процесу за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (Загальна частина) / В. В. Рожнова, Д. О. Савицький, Я. Ю. Конюшенко та ін. — К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. — 280 с.

35. Курс лекцій з кримінального процесу за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (Особлива частина) / О. Ю. Хабло, О. С. Степанов, М. П. Климчук та ін. — К. : Наці акад. внутр. справ, 2012. — 200 с.

36. Кримінальний процес : підруч. / за ред. Ю. М. Грошевого та О. В. Каготіної. — Х. : Право, 2010. — 608 с

37. Кримінально-процесуальне право України : підруч. / за ред. Ю. П. Аленіна. — Х. : ТОВ «Одіссей», 2009. — 816 с

38. Назаров В. В. Кримінальний процес України [посіб. для підготовки до іспитів] / В. В. Назаров. — К.: Магістр-XXI ст., 2008. — 216 с.

39. Назаров В. В. Кримінальний процес України : [навч. посіб.] / В. В. Назаров, Г. М. Омеля-ненко. — [2-е вид.]. — К.: Атіка, 2007. — 584 с

Додаткова література:

40. Азаров Ю. І. Доказування на досудових стадіях кримінального процесу: навч.-метод. посіб. / Ю. І. Азаров ; МВС України. КНУВС. ННПКГБПС. — К., 2008. — 151 с

41. Апостолова Н. Н. Разумный срок уголовного судопроизводства / Н. Н. Апостолова // Российская юстиция. — 2010. — № 9.— С. 63-66.

42. Арестова Е. Н. Проблемы задержания подозреваемого по УПК РФ и Федеральному закону «О полиции» / Е. Н. Арестова // Российский следователь. — 2013. — № 1. — С. 18-19.

43. Бабічев Д. О. Поняття негласного слухового контролю розмов у

житлі чи іншому володінні особи в системі оперативно-розшукових заходів, що тимчасово обмежують конституційні права громадян / Д. О. Бабічев // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — Спец. вип. № 5. — С 239-244.

44. Баганець О. Міфи і реальність за новим КПК України / О. Баганець // Юридичний вісник України. — 2013. — № 3, 19-25 січня: — С 5.

45. Багрій М. Особливості тактики збирання та перевірки непрямих доказів при здійсненні окремих слідчих дій / М Багрій // Вісник Львів, ун-ту. — Львів, 2010. — Вип. 50. — С 318-327. — (Серія: Юридична).

46. Барчук Г. І. Презумпція невинуватості як один із принципів кримінального процесу / Г. І. Барчук, П. Ю. Чеханюк // Наук. вісн. Київ. Нац. ун-ту внутр. справ. — К., 2010. — Вип. 4(71). — С. 54-62.

47. Басиста І. В. Прийняття і використання рішень слідчого на стадії досудового розслідування : моногр. / І. В. Басиста. — Івано-Франківськ : Тіповіт, 2011. — 532 с

48. Басиста І. В. Окремі аспекти співвідношення чинного кримінально-процесуального законодавства України та країн англо-американської правової системи щодо прийняття процесуальних рішень / І. В. Басиста // Науковий вісник Дніпропетровського держ. ун-ту внутр. справ. — 2011.— № 3. — С 236-241.

49. Беднарська В. М. Питання принципів кримінального судочинства в доказовій діяльності / В. М. Беднарська, О. С. Корнеєва // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ. — 2010. — Вип. 2. — С 85-88.

50. Белікова С Історія становлення та розвитку інституту виконання судових рішень / С. Бе-лікова // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 7. — С 113-117.

51. Белкін М. Проблемні питання апеляційного та касаційного оскарження судових рішень / М. Белкін // Право України. — 2010. — № 5. — С 154-160.

52. Березняк В. С Екстрадиція як інститут кримінально-процесуального права України : мо-ногр. / В. С Березняк, В. М. Тертишник. — Дніпропетровськ : Дніпропетр. ун-т внутр. справ, 2010. — 188 с.

53. Берназ В. Деякі проблеми реалізації новітньої доктрини КПК України / В. Берназ, Н. Неледва // Вісн. прокуратури. — 2012. — №.7.—С 93-97.

54. Бобечко Н. Р. Апеляційне та касаційне оскарження судових рішень у кримінальному судочинстві України: наук.-практ. посіб. / за ред. В. Т. Нора; МОН України, Львів, нац. ун-т. — Київ: Правова єдність, 2010. — 142 с

55. Бойко В. Зміна обвинувачення в суді: проблемні питання / В. Бойко // Вісн. Львів, ун-ту. — 2012. — Вип. 55. — С 266-272. — (Серія: Юридична).

56. Бочаров Д. Функціонування доказів як семіозис: від фактичних - даних — до фактів / Д. Бочаров // Право України. — 2012. — № 7. — С 127-133.

57. Бражник Ю. Ю. Негласні слідчі (розшукові) функції у кримінальному процесі / Ю. Ю. Бражник // Право і безпека. — 2012. — № 4. — С 135-139.

58. Быков В. Новый закон о разумном сроке уголовного судопроизводства / В. Быков // Законность. — 2010. — № 11. — С. 23-29.
59. Булатов Б. Б. О правовом регулировании и применении залога в уголовном судопроизводстве / Б. Б. Булатов, О. Г. Ершов // Рос. юстиция. — 2012. — № 7. — С. 36-40.
60. Валевач Н: Відмова прокурора від підтримання державного обвинувачення в суді / Н. Валевач // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 4-5. — С. 87-99.
61. Вапнярчук В. Сторона кримінально-процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Академії правових наук України. — Х.: Право, 2012. — № 1(68). — С. 217-223.
62. Венедіктов А. А. Теоретичні засади та практичні проблеми організації участі негласних оперативних підрозділів у боротьби з наркозлочинами / А. А. Венедіктов // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). — К. : МНДЦ, 2011. — № 24. — С 37-46.
63. Весельський В. К. Особливості провадження допиту підозрюваного (обвинуваченого) з метою недопущення тортур та інших порушень прав людини : [посіб.] / В. К. Весельський, В. С Кузьмічов, В. С Мацишин, А. В. Старушкевич. — К.: Нац. акад. внутр. справ України, 2004. — 148 с.
64. Взаємодія слідчого зі спеціалістами експертних підрозділів ОВС у ході дослідчої перевірки: проблемні питання : матеріали наук.-практ. семінару (23 грудня 2011 р.).— К., 2012. — 219 с.
65. Войтов Q. В. Дозвіл суду на провадження слідчих дій — спосіб судового контролю дотримання конституційних прав їх учасників / О. В. Войтов // Південноукраїнський правничий часопис. — 2011.—№ 1. — С 209-212.
66. Волошина В. К. Реалізація принципу безпосередності дослідження доказів у стадії досудового розслідування / В. К. Волошина // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — № 8. — С. 240-247. — (Спец. вип.).
67. В'юник М. С Реалізація права засудженого на лікування в кримінальному судочинстві / М. С В'юник // Адвокат. — 2012. — № 5. — С 37-40.
68. Габлей Н. Г. Кримінально-процесуальний статус засудженого під час вирішення судом питань, які виникають в стадії виконання покарань / Н. Г. Габлей // Держава і право. — К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького, 2010. — Вип. 50. — С 524-530.
69. Галаган В. І. Проведення ексгумації трупа у кримінальному судочинстві України : моногр. / В. І. Галаган, М. Й. Кулик. — Луганськ : СПД Резников В. С, 2012. — 195 с
70. Гловюк І. В. Судова діяльність у досудових стадіях кримінального процесу : моногр. / І. В. Гловюк. — О.: Фенікс, 2010. — 230 с
71. Гмирко В. В. «Технологічні» засади як складова способу доказування / В. В. Гмирко // Наук. вісн. Львів, держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — № 4. — С. 314-323.
72. Головань І. Зв'язок справедливого розподілу витрат на правову

допомогу та ефективності реалізації права на судовий захист / І. Головань // Підприємництво, господарство і право. — 2010. — № 6. — С 101-104:

73. Городовенко В. В. Принципи судової влади : моногр. / В. В. Городовенко. — Х. : Право, 2012. — 448 с

74. Гузела М. Проблемні питання активності суду в змагальному кримінальному процесі / М. Гузела // Вісн. Львів.о ун-ту. — 2012. — Вип. 55. — С 273-279. — (Серія: Юридична).

75. Гуляев А.П. Цели, задачи и принципы как фундаментальные положения уголовно-процессуального права : по закону, теории и практике / А. П. Гуляев // Рос. следователь. — 2012. — № 16. — С. 5-8.

76. Дикарев И.С. Соотношение принципов публичности и состязательности в уголовном судопроизводстве (исторический аспект) / И. С. Дикарев // Государство и право. — 2012. — № 5. — С. 8*8-95.

77. Дроздов О. М. Джерела кримінально-процесуального права України : моногр. / О. М. Дроздов. — Х.: Вид. ФОП Вапнярчук Н.М., 2008. — 208 с.

78. Дьяконова Л. Мера пресечения — домашний арест / Л. Дьяконова // Законность. — 2010. — №10.— С. 7-10.

79. Єна І. В. Проблемні питання правильного визначення меж кримінально-процесуальної компетенції прокурора в досудовому провадженні / І. В. Єна // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ. - 2011. - № 5. - С. 293-301. — (Спец. вип.).

80. Жажицкий В. И. Нужно ли следственное действие с «участием» куклы ? / В. И. Жажицкий // Российская юстиция. — 2012. — №9. — С. 31-38.

81. Запотоцький А. П. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві : моногр. / А. П. Запотоцький, Д. О. Савицький. — К. : Бізнес Медіа Консалтинг, 2011. — 220 с

82. Збірник Постановів Пленуму Верховного Суду України (1972-2010). — Х.: Видавець ФО-П Вапнярчук Н.М., 2010. — 872 с

83. Звірко О. Кримінальне переслідування — процесуальна функція чи правова фікція? / О. Звірко // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — № 8. — С 169-171.

84. Зейкан Я. Кримінальний процес : основні аспекти адвокатської діяльності: посіб. викладача /авт. кол.: Я. Зейкан, О. Яновська. — К.: ТОВ «7КО», 2010. — 235 с

85. Зеленський С. М. Провадження у справах дітей, які не досягли віку кримінальної відповідальності: навч. посіб. / С. М. Зеленський, С. П. Назаренко, Д. П. Письменний / МВС України. НАВС. — К.: КНТ, 2012. — 157с.

86. Земцова С. И. Заключение и показания специалиста и эксперта: вопросы дифференциации / С. И. Земцова, В. В. Зырянов // Вестн. криминалистики. — М. : Спарк, 2012. — Вып. 3. — С. 2-27.

87. Иванов П. И. Некоторые проблемы, связанные с уголовно-процессуальными правоотношениями следователя и защитника / П. И. Иванов, Ю. М. Пугачев // Оперативник (сыщик). — 2013. — № 1 (34). — С.

53-57.

88. Капліна О. Проблеми допустимості доказів, поданих відповідно до статті 66 КПК України особами із використанням технічних засобів отримання інформації / О. Капліна, В. Мари-нів // Вісн. Акад. правових наук України. — Х.; Право; 2011. — № 3(66). — С. 238-249.

89. Каркач П. Деякі питання суті державного обвинувачення за новим КПК України / П. Кар-кач, Я. Ковальова // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 11. — С. 26-33.

90. Карпенко М. О. Особливості провадження в справах про злочини неповнолітніх : моно-ногр. / М. О. Карпенко. — Х.: ФІНИ, 2009. — 240 с .

91. Карпов Н. С. Питання затримання обвинуваченого, який перебуває в розшуку / Н. С. Карпов // Науковий вісник КНУВС. — К., 2010.. — Вип. 3(70)'. — С 216-224.

92. Квашук О. Д. Процесуальні рішення дослідчого кримінального процесу : моногр. / О. Д. Квашук. — Х.: Кроссруд, 2012. — 291 с

93. Кисленко С. Л. Пределы доступа потерпевшего к правосудию в российском уголовном судопроизводстве / С. Л. Кисленко // Российская юстиция. — 2013. — № 1. — С. 56-59.

94. Климчик М. П. Використання результатів оперативно-розшукової діяльності під час проведення слідчих дій / М. П. Климчик // Наук. вісн. Нац! акад.. внутр. справ. — К., 2012. — Вип. 2(81). — С. 135-141.

95. Книга М. Проблеми правової регламентації продовження та зміни примусових заходів медичного характеру / М. Книга // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — № 4. — С. 131-134.

96. Коберлюк В. Інститут закриття кримінального провадження зі звільненням обвинуваченого від кримінальної відповідальності: сучасний стан і перспективи / В. Кобернюк // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 10. — С 64-70.

97. Коваленко Є. Г. Наукові засади кримінально-процесуального доказування : моногр. / Є. В. Коваленко. — К.: Юрінком Інтер, 2011. — 444 с.

98. Ковальова Н. В. Правозахисна діяльність прокурора і суду на досудовому слідстві / Н. В. Ковальова // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ. — 2012. — № 1. — С. 255-263.

99. Кондрат И. Н. Международные корни уголовно-процессуального принципа «разумный срок уголовного судопроизводства» / И. Н. Кондрат // Российская юстиция. — 2012. — № 12. — С. 29-32.

100. Костовська О. Доказування у справах про злочини приватного обвинуваченого / О. Костовська // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — № 1. — С. 151-154.

101. Кошель Б. Проблеми реалізації інституту виправдання в сучасному кримінальному судочинстві України / Б. Кошель // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — № 10. — С 121-124.

102. Кузьмічов В. С Алібі у розкритті злочинів [Текст] : навч. посіб. / В. С Кузьмічов, В. В. Юсупов. — К.: КНТ, 2007. — 261 с.

103. Кучинська О. Забезпечення права на захист та кваліфіковану

правову допомогу в кримінальному провадженні / О: Кучинська // Юридична Україна. — 2012. — № 4. — С 65-69.

104. Кучинська О. П. Принцип поваги до честі і гідності людини у кримінальному процесі / О. П. Кучинська // Адвокат. — 2012. — № 4. — С 17-19.

105. Кучинська О. П. Домашній арешт як запобіжний захід в кримінально-процесуальному праві / О. П. Кучинська // Адвокат. — 2010. — № 7. — С 17-19.

106. Kuhne Н.Н. Strafprozesslehre. Eine Einfuhrung. Strassburg, 1978. — S. 112-113.

107. Ландарь Е. М. Інститут доказування в кримінальному процесі та його практичне значення / Е. М. Ландарь // Південноукраїнський правничий часопис. — 2011. — № 1. — С 201-205.

108. Лапкін А. В. Роль прокурора в забезпеченні прав і законних інтересів потерпілого у кримінальному судочинстві України; моногр. / А.В. Лапкін. — Х: : Право, 2012. — 263 с

109. Ларин А. М, Расследование по уголовному делу : процессуальные функции / А. М. Ларин. — М.: Изд-во «Юридическая литература», 1986. -160 с.

110. Літвінова І. Ф. Забезпечення недоторканності житла чи іншого володіння особи в кримінальному процесі: моногр. / І. Ф. Літвінова. — К.: О. С. Ліпкан, 2012. — 230 с

111. Лобойко М. М. Кримінально-процесуальне право: Курс лекцій: навч. посіб. / М. М. Лобойко. — К.: Істина, 2005. — 456 с

112. Лоскутов Т.О. Кримінальне переслідування здійснюване слідчим : моногр. / Т. О. Лоскутов — Дніпропетровськ : Ліра ЛТД, 2011. — 162 с

113. Лупеко Д. Участь прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод / Д. Луттеко // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 11. — С 21-26.

114. Мазур О. С. Забезпечення прав та законних інтересів особи, яку затримано за підозрою у вчиненні злочину: [навч. посіб.] / О. С Мазур, Баулін О. В. — Луганське: СПД Резников В.С., 2011. — 204 с.

115. Мариинская Н. Методика представления доказательств стороной обвинения в суде, присяжных заседателей / Н. Мариинская // Законность. — 2013. — № 1. — С. 22-24.

116. Маринів В. Суб'єкти права на апеляційне оскарження у кримінальному судочинстві / В. Маринів // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 4-5. — С. 108-114.

117. Мельник О. Законодавча регламентація відмови прокурора від державного обвинувачення в Україні та інших країнах СНД. Порівняльно-правовий аналіз / О. Мельник // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 3. — С 67-73.

118. Муженская Н. Заявитель — участник уголовного судопроизводства/ Н. Муженская, Г. Костылева // Законность. — 2012. — № 7. — С. 52-56.

119. Назаров В. В. Обмеження конституційних прав людини в

кримінальному провадженні : автореф. ... д-ра юрид. наук : спец. 12.00.09 / Дніпропетровський ДУВС. — Дніпропетровськ, 2009. — 36с.

120. Назаров В. В. Конституційні права людини та їх обмеження у кримінальному процесі України : [моногр.] / В.В. Назаров. — Х.: ТД «Золота миля», 2009. — 400 с

121. Насонова И. А. К вопросу о разумности расширения системы принципов уголовного судопроизводства / И. А. Насонова // Российская юстиция. — 2013. — № 1. — С. 39-42.

122. Негласні слідчі (розшукові) дії : курс лекцій / Никифорчук Д. Й., Поливода В. В. та ін.; за заг. ред. Д. Й. Никифорчука. — К.: Нац. акад. внутр. справ, 2012. — 124 с.

123. Некрасов В. А. Проникнення в злочинне середовище: організаційно-тактичні основи : моногр. / В. А. Некрасов, Г. М. Бірюков, С. І. Корсунов. — К.: РВВ МВС України, 2004. — С 57-65.

124. Новий тлумачний словник української мови : у 4-х т. / укл. В. В. Яременко, О. М. Сліпуш-ко. — К.: Аконт. — Т. 3. — 927 с

125. Нор В. Презумпція невинуватості як принцип кримінального судочинства та його інтерпретація Європейським судом із прав людини / В. Нор // Вісник Львівського унту. — 2011. — Вип. 53. — С 389-402. — (Сер. Юридична).

126. Окремі рішення Європейського суду з прав людини проти України, які стосуються МВС / Харківська правозахисна група. — Х.: Права людини, 2009. — 148 с.

127. Омельченко О. Є. Заходи процесуального примусу щодо неповнолітніх в кримінальному процесі України : [навч. посіб.] / О. Є. Омельченко, С. В. Пастушенко. — К. : Скіф, 2013. — 181 с

128. Оперативно-розшукове супроводження кримінального судочинства в Україні: навч. посіб. для ВНЗ / МВС України. ЛДУВС; за' ред. К. В. Антонова, Б. І. Бараненка. — Луганськ :РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2010. — 214 с

129. Ортиков Е. Досудебное соглашение о сотрудничестве при проведении дознания / Е. Ортиков // Законность. — 2012. — № 11. — С. 55-57.

130. Панов О. І. Наглядова функція прокуратури в контексті становлення правової держави і захисту прав людини / О. І. Панов // Держава і право : зб. наук. пр. — К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2002. — Вип. 18. — С 140-148.

131. Пап М. Не кожне звернення може бути визнано заявою про злочин / М. Пап // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 7. — С 47-52.

132. Пастушенко С. В. Привід як захід процесуального примусу / С. В. Пастушенко // Вісн. Лу-ган. держ. ун-ту внутр. справ. — 2010. — Вип. 2. — С 272-278.

133. Пивень О. В. К вопросу о соотношении мер уголовно-процессуального принуждения и мер пресечения / О. В. Пивень // Вісн. Луган. держ. ун-ту внутр. справ.— 2011. — Спец. вип. № 5. — С. 337-339.

134. Пиюк А.В. Роль внутрішнього переконання судді в розв'язанні питань допустимості кримінально-процесуальних доказів / А. В. Пиюк // Рос. юстиція. — 2012. — № 4. — С. 39-42.

135. Щдюков П. П. Актуальні питання затримання як заходу процесуального примусу в теорії та практиці кримінального процесу / П. П. Підюков, Я. Ю. Конюшенко // Держава і право. — К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького, 2012. — Вип. 55. — С. 407-413.

136. Пілат І. Додержання судами розумних строків розгляду кримінальних справ. Шляхи подолання судової тяганини у кримінальних справах / І. Пілат// Вісн. прокуратури. — 2012. — № 7. — С. 53-56.

137. Плева К.В. Віддання неповнолітнього під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи як спеціальний запобіжний захід / К. В. Плева // Наук. вісн. Нац. акад. внутр. справ. — К., 2011. — Вип. 1(74). — С. 255-259.

138. Попелюшко В. Запобіжні заходи в новому КПК України: поняття, мета, підстави, види та загальна характеристика / В. Попелюшко // Юрид. вісн. України. — 2012. — 29 вересня — 5 жовтня. — С. 6-7.

139. Попелюшко В. О. Предмет захисту та його доказування в кримінальній справі: моногр. / В. О. Попелюшко. — К.: Прецедент, 2005. — 232 с

140. Постанови Пленуму Верховного Суду України (1963- 2000) [Текст] : у 2-х т. / упоряд. М. П. Селіванов [та ін.] ; заг. ред. В. Ф. Бойко ; Верховний Суд України. — К. : А.С.К., 2000. — 327 с

141. Права людини в діяльності української міліції: наук.-практ. видання. — Х.: Права людини, 2009. — 296 с

142. Права, за якими судиться малоросійський народ, 1743 р. / НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького, НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського ; відп. ред.: Ю. С Шемшученко . — К.: Б. в., 1997. — 547 с.

143. Практика Європейського суду з прав людини : Рішення. Коментарі. — 2002. — № 4. — С 109-117.

144. Приватне життя і поліція. Концептуальні підходи. Теорія та практика / НАВСУ, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Ін-т законодавства при Верховній Раді України, Ін-т сучасних знань, Маріупольськ. держ. гуманіт. ун-т; ред. Ю. І. Римаренко. — К.: КНТ, 2006. — 738 с — (Серія «Людина. Суспільство. Поліція»).

145. Прийняття процесуальних рішень та проведення слідчих дій : навч. посіб. А. В. П. Горбачов, С. О. Корона, А. М. Титова та ін. — Донецьк : Донецьк, юрид. ін-т, 2012. — 362 с

146. Проблеми застосування заходів кримінально-процесуального примусу під час досудового провадження : матеріали круглого столу (Дніпропетровськ, 2.2 листопада 2011 р.). — Дніпропетровськ : Дніпропетр. ун-т внутр. справ, 2012. — 224 с.

147. Прокопенко О. Б. Деякі питання забезпечення розумного строку розгляду справ судами загальної юрисдикції / О. Б. Прокопенко // Проблеми

законності. — Х., 2010. — Вип. 107. — С 183-196.

148. Рішення Європейського суду у справі Калашников проти Росії від 15 липня 2002. р. (Kalashnikov v. Russia judgment of 15 July 2002), § 114.

149. Рогатюк А. Імовірність у кримінальному процесі. її значення при обґрунтуванні слідчим процесуальних рішень / А. Рогатюк // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 4-5. — С 115-121.'

150. Рожнова В. Про забезпечення права учасників кримінального процесу на подання доказів у контексті реформування кримінально-процесуального законодавства України / В. Рожнова // Підприємництво, господарство і право. — 2012. - №4. — С. 139-143.

151. Романюк Б. В. Участь спеціаліста на стадії досудового слідства: навч. посіб. / Б. В. Ромашок; Міжвід. н.-д. центр з проблем боротьби з організ. злочинністю. - К. : Аванпост-. Прим, 2010. — 303 с.

152. Савицький Д. О. Доказування у справах про злочини приватного обвинувачення: мо-ногр. / Д. О. Савицький, О. М. Костовська. — Львів : Каменяр, 2012. — 235 с

153. Савицький Д. О. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві: моногр. / Д. О. Савицький, А. П. Запотоцький. — К. : Бізнес Медіа Консал-тінг, 2011. — 220 с.

154. Сапін О. Апеляційне та касаційне провадження у кримінальних справах у контексті міжнародних стандартів / О. Сапін // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 2. — С. 74-79.

155. Сафроняк Р. Учасники кримінального процесу та їх процесуальне становище у контексті КПК України 2012 року / Р. Сафроняк // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 11. — С. 33-43.

156. Сенченко Н. Міжнародно-правові стандарти по справам щодо застосування і примусових заходів медичного характеру // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — №4. — С 123-126.

157. Сердюк В. Правова природа роз'яснень Пленуму суду касаційної інстанції / В. Сердюк // Юридична Україна. — 2012. — № 5. — С 86-90.

158. Серeda Г. Діяльність прокурора у зв'язку з переглядом судових рішень за нововиявлені-ми обставинами / Г. Серeda // Вісн. Львів, ун-ту. — 2010. — Вип. 50. — С. 395-402. — (Серія: Юридична). *

159. Сірий М. І. Касація — основна функція Верховного Суду України / М. І. Сірий // Вісник Верховного Суду України. — 2010. — № 4. — С. 29-34.

160. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. / пер. з рос. — Х.: Консум, 2001. — 656 с

161. Смоков С. М. Гарантії застосування заходів процесуального примусу у кримінальному судочинстві / С М. Смоков, К. Г. Горелкіна. — Одеса : Астропринт, 2012. — 152 с.

162. Смокович Ю. Окремі аспекти інституту відмови від обвинувачення у світлі нового кримінального процесуального закону та особливості діяльності прокурора, пов'язані з відмовою від підтримання державного обвинувачення в суді / Ю. Смокович // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 6. — С 65-79.

163.Сопронюк І. Правове регулювання тривалості кримінального процесу у часі як основи принципу процесуальної економії / І. Сопронюк // Вісн. Львів, ун-ту. — Львів, 2010. — Вип. 50. — С 369-377. — (Серія: Юридична).

164.Спусканюк Ю. Повноваження прокурора в стадії досудового розслідування у зв'язку з реформуванням кримінально-процесуального законодавства України / Ю. Спусканюк // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 7. — С. 89-93.

165.Сторожук М. Становлення, розвиток і сутність інституту закриття кримінальної справи при недоведеності участі обвинуваченого у вчиненні злочину / М. Сторожук // Підприємництво, господарство і право. — 2012. — № 1. — С. 146-150.

166.Стратонов В. Публічно-приватні засади побудови та організації кримінального судочинства / В. Стратонов, М. Леоненко // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 2. — С. 87-91.

167.Строган А. Ю. клопотання як самостійний інститут кримінально-процесуального права: заявлення, розгляд та вирішення клопотання на досудовому слідстві : моногр. / А. Ю. Строган. — К.: Істина, 2009. — 456 С

168.Сухонос В. Комунікативний-аспект обвинувальної промови у судових дебатах / В. Сухонос, О. Звірко // Вісн. прокуратури. — 2012. — № 9. — С. 86-92.

169.Татаров О. Ю. Досудове провадження в кримінальному процесі України: теоретико-правові та організаційні засади (за матеріалами МВС) / О. Ю. Татаров. — Донецьк : Промінь, 2012. — 640 с.

170.Терещенко Ю. В. Процесуальні дії як способи формування доказів у досудовому провадженні : моногр. / Ю. В. Терещенко. — Львів : Галицько-Волинська Спілка, 2012. — 166 с.

171.Тростянська Я. Принципи, правового регулювання визнання і виконання в Україні вироків іноземних судів у кримінальних справах / Я. Тростянська // Підприємництво, господарство і право. — 2010. — № 5. — С. 159-162.

172.Трофименко В. Диференціація процесуальної форми як пріоритетний напрямок реформування кримінального судочинства України // Вісник Академії правових наук України. - Х., 2012. — № 3. — С 242-250.

171.Уваров В. Зняття інформації з технічних каналів зв'язку. Вітчизняні процесуальні проблеми, зарубіжний досвід та європейські стандарти / В. Уваров //Вісник прокуратури. — 2012. — № 4-5. — С 122-126.

172. Удалова Л. Д. Йачальник слідчого відділу як суб'єкт кримінально-процесуального доказування : моногр. /Л. Д. Удалова, М. Г. Мамка. — К.: Скіф, 2013. — 162 с.

173.Удалова Л.Д. Суб'єкти кримінально-процесуального доказування / Л.Д. Удалова, О.В. Рибалка. — К.: КНТ, 2012. — 160 с.

174.Удалова Л. Д. Суд як суб'єкт кримінально-процесуального доказування: моногр, / Л. Д. Удалова, В. Я. Корсун. — К.: Скіф, 2012. — 166 с.

175. Узагальнення Верховного Суду України судової практики в кримінальних справах / упоряд.: В. В. Рожнова, А. С. Сизоненко, Л. Д. Удалова. — К.: ПАЛИВОДА А.В., 2010. — 180 с.

176. Фаринник В. Повідомлення про злочин / В. Фаринник // Юридичний вісник України. — 2012. — 7-13 липня. — № 27. — С 4.

177. Фідря Ю. Ю. Особливості реалізації заборони повороту до гіршого на стадії апеляційного провадження / Ю. Ю. Фідря // Наук. вісн. Львів, держ. ун-ту внутр. справ. — 2011. — № 4. — С. 403-412.

178. Фойницький І. Я. Курс уголовного процесса / под ред. А. В. Смирнова. — СПб.: Альфа, 1996. — Т. 2. — 607 с.

179. Хатуаева В. В. Критерии дифференциации уголовного преследования в современном уголовном судопроизводстве / В. В. Хатуаева // Рос. юстиция. — 2012. — № 4. — С. 37-39.

180. Хахуцяк О. Ю. Особливості обрання запобіжного заходу щодо неповнолітнього / О: Ю. Хахуцяк // Наук. вісн. Нац. акад. внутр. справ. — К., 2011. — Вип. 2(75). — С. 270-274.

181. Цветкова Е. В. Особенности и порядок применения меры пресечения в виде заключения под стражу в отношении несовершеннолетних подозреваемых, обвиняемых / Е. В. Цветкова // Рос. следователь. — 2012. — № 15. — С. 13-16.

182. Чаплинський К. О. Повторне пред'явлення для впізнання: організаційно-тактичні прийоми / К. О. Чаплинський // Південноукраїнський правничий часопис. — 2011. — № 1. — С. 217-219.

183. Чурікова І. В. Всебічність, повнота й об'єктивність процесуальної діяльності слідчого : [навч. посіб.] / І. В. Чурікова. — К.: Нац. акад. внутр. справ, 2011. — 143 с.

184. Шевченко Е. В. Зародження стадії виконання судових рішень у кримінальному провадженні // Актуальні проблеми реформування кримінально-процесуального законодавства й удосконалення діяльності судових і правоохоронних органів України: матеріали міжн. наук.-практ. конф., 20 квіт. 2012 р. / ЛДУВС ім. Е. О; Дідоренка. — Луганськ, 2012. — С. 40-41.

185. Шило О. До питання реалізації конституційного права людини і громадянина на судовий захист у порядку судово-контрольного провадження в досудових стадіях кримінального процесу / О. Шило // Вісн. Акад. правових наук України. — Х.: Право, 2011. — № 1 (64). — С. 164-172.

186. Шумило М. Є. Непрямі докази в кримінальному процесі України: моногр. / М. Є. Шумило. — Х.: СПД ФО Брові О. В., 2012. — 206 с.

187. Шумило М. Є. Оперативно-розшукові і слідчі дії: взаємозв'язок і розбіжність (гносеологічна і правова природа) / М. Є. Шумило // Становлення системи негласного розслідування у кримінально-процесуальному законодавстві України : матеріали круглого столу (Київ, 7 жовт. 2011 р.). — К., 2011. — С. 24-27.

188. Юрчишин В. М. Відносини прокурора із захисником у досудовому розслідуванні за новим КПК України / В. М. Юрчишин // Адвокат. — 2012. — № 9. — С. 19-22.

189. Яновська О. Г. Концептуальні засади функціонування і розвитку змагального кримінального судочинства : моногр. / О. Г. Яновська. — К.: Прецедент, 2011. — 303 с.

190. Criminal Law and Its Processes: Cases and Materials (Aspen Casebook Series), 9th Edition, 1360 pages.